

Redacció
i administració:
València, 244, 1er.
Barcelona-7

Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05
215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
D.L. 14387
Sol·licitat control O.J.D
Impreso en Barcelonesa
de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

"A la seva presència
apaivagarem el
nostre cor, si el
nostre cor ens
acusa. PERQUÈ
DÉU ÉS MÉS
GRAN QUE EL
NOSTRE COR"

(I Jn 3, 19-20)

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any II - N.º 103

Setmana del 13 al 19 de setembre del 1981

30 Ptes.

Jubany: "el bisbe ha de parlar la llengua llur"

Els fidels hi tenen dret

La "rentrée" de la notícia religiosa, en aquest final d'estiu, ha estat marcada per les declaracions del cardenal de Barcelona, Dr. Jubany que, en part, posen els punts sobre les is a unes altres declaracions del cardenal de Madrid, Enrique y Tarancon que han aixecat polseguera. L'arquebisbe barceloní contestant unes preguntes de J. Piquer de "La Vanguardia" ha precisat el seu pensament sobre alguns dels punts que més preocupen l'opinió pública avui.

(continua a la pàgina 8)

● L'autonomia a Catalunya, un acte de reconeixement. ● La moralitat també inclou la justícia. ● L'afer de l'oli adulterat, indignant i preocupant. ● La finca de La Roca no està en venda, l'Arquebisbat comparteix el parer del poble. ● L'Església es manté ferma en considerar indissoluble el matrimoni vàlidament contret davant d'ella. ● Preocupació personal pel tema de la catequesi. ● Tindrà en compte les consultes per a la renovació dels vicaris territorials.

Greus enfrontaments religiosos
a Egipte

Afinant

Cristianisme
il·luminador

Un cristianisme que es limita a unes expressions o manifestacions sociològiques, és a dir, que fos buit de contingut pròpiament religiós, fóra inacceptable. Es reduiria a la hipocresia tan blasmada per l'Evangelí. Semblantment fóra també inacceptable un altre cristianisme que, suposadament curull de fidelitat personal a Jesucrist, no tingues cap projecció peculiar en la societat i, per tant, en la cultura d'un país i d'una època. Ino s'hi valdria, en aquest cas, a invocar la pura presència dels cristians individualment, com "un ferment dins de la pasta" deixant per a "la fi dels temps" el fer-la fermentar. El missatge evangèlic s'adreça a tot l'home, tal com és, individu i societat i quan la seva llum és acceptada en plenitud tendeix a "il·luminar tota la casa". Sense privilegis, cert, i amb la puixança de l'Esperit, que vol dir sense complexos i amb la llibertat dels fills de Déu.

Joan E. Jarque
i Jutglar

Sadat destitueix el patriarca copte Senuda

Fa mesos que duren els enfrontaments entre musulmans i cristians a Egipte. Segons el mateix govern egipci els instigadors són unes sectes musulmanes anomenades, "germans musulmans" i els "cofrades islàmics" que persegueixen els coptes. Aquests s'han defensat i el resultat és fins ara de 17 morts, 112 ferits i 226 detinguts.

El president Sadat després d'un llarg discurs de tres hores a

l'Assemblea del Poble ha justificat el tancament de tretze associacions religioses (onze musulmanes i dues cristianes coptes). Al mateix temps Sadat ha destituït el màxim dirigent copte, Senuda, arquebisbe d'Alexandria al qual acusa d'explotar la religió amb finalitats personals i d'interferir-se en afers d'estat. Senuda és el 177 successor de Sant Marc a la seu d'Alexandria.

Qui són els coptes?

L'església autòctona d'Egipte s'inicià a Alexandria en èpoques molt immediates a les predicacions apostòliques. Fou constituïda formalment després del Concili de Calcedònia i és separada de Constantinopla. L'invasió àrab al segle VII reduí considerablement la comunitat puix que la majoria de la població s'islamitzà. Al segle XVIII una part s'uní amb Roma formant la comunitat copta catòlica que actualment compta amb 80.000 fidels. L'església copta ortodoxa és formada per dos milions de persones. Pel maig de 1973 el patriarca, ortodox Senuti III visità el papa Pau VI reprenent els contactes interromputs l'any 451.

Congrés de Solidarosc

S'inicià amb una Missa

Sota l'amenaça d'una vaga general, convocada pel sindicat independent Solidaritat —les conseqüències polítiques de la qual podrien ésser incalculables—, ha començat el primer congrés d'aquest sindicat, que s'ha convertit en la més gran força laboral de Polònia, ja que compta amb més de nou milions d'afiliats voluntaris.

Cal recordar que el secretari general del Partit Comunista polonès (POUP), Stanislaw Kania, ha amenaçat amb declarar l'estat d'excepció a tot el país a fi d'evitar que la vaga es porti a terme i col·loqui l'esmentat partit en una situació desesperada davant la pressió cada vegada més gran dels líders del Kremlin. Efectivament, la presència de les maniobres que la Unió Soviètica duu a terme a

la zona del Bàltic (amb la movilització de més de 25.000 homes i un enorme desplegament de material de terra i mar) es converteix en una espasa de Damocles pendent sobre el Govern i la independència de Polònia.

Els congressistes, a Missa

Amb motiu del congrés de Solidaritat, el primat polonès Josef Glemp, exhortà Polònia a preservar la pau i el treball durant un mes, durant una missa celebrada a la catedral d'Oliwa, prop de Gdansk, a la qual va assistir el líder sindical Walesa. El prelat va desitjar als 5.000 delegats de Solidaritat assistents al congrés, que aquest doni fruits de pau i ordre per al país i remarcà la vital importància que la reunió té per al futur de Polònia.

HEM DE MARCAR AQUEST ESDEVENIMENT ELS QUI FEM CATALUNYA CRISTIANA

- **Més pàgines:** Suplements mensuals (Cultura i pensament - Joventut).
- **Més informació** de totes les comarques i bisbats de Catalunya.
- **"Diumenge"**. Per a celebrar-lo millor

TOTS ELS AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

- **Més subscripcions** entre els amics, familiars, parents.
- **Cap missioner/a** sense CATALUNYA CRISTIANA.
- **Subscripció-obsequi** de NADAL-CAP D'ANY.
- **Subscripció obsequi** de CASAMENT BATEIG-PRIMERA COMUNIÓ.
- **Noves aportacions econòmiques** en concepte d'accions.
- **Noves aportacions econòmiques** en concepte de donatiu (desgravables en la declaració de renda).
- **Noves parròquies** i nous llocs de culte que ofereixin "CATALUNYA CRISTIANA" als fidels.

**Fins a aconseguir ENTRE TOTS
l'objectiu de l'Any III**

**"A CADA CASA":
Catalunya Cristiana"**

**Catalunya
Cristiana**

Per celebrar aquest ANY III

Catalunya Cristiana organitza un
pelegrinatge a **TERRA SANTA**
(Març 1982)

i un
pelegrinatge a **CZESTOCHOWA**
(De l'1 al 17 d'agost del 1982)

Especialment pel joves amb motiu
del 6è centenari.

El Papa hi ha estat invitat i ha
acceptat la invitació.

Durant l'any: VIATGES CURTS (un o dos dies).
Per a conèixer els llocs més importants
per a la cultura cristiana de Catalunya.

En setmanes successives anirem donant més
detalls sobre aquest programa de celebracions.
Però ja podem avançar.

1er. Tant els pelegrinatges com els viatges
són oberts a tots els amics de CATALUNYA
CRISTIANA.

2on. Per facilitar la participació, tant als peleri-
natges com als viatges, CATALUNYA CRISTIA-
NA obre un

CONCURS - SORTEIG

Amb els premis següents:

Dues places gratuïtes pel pelegrinatge
a **Terra Santa**.

Dues places gratuïtes pel pelegrinatge
a **Chestokowa**.

Dues places gratuïtes per cada **Viatge-Curt**.
Segons i tercers premis importants
i premis de consolació.

Hi participaran:

1er. Tots els **actuals subscriptors** amb el seu número
de subscripció que figura a la faixa de tramesa.

2on. Tots els **nous subscriptors** que formalitzin llur
subscripció abans del dia 19 de desembre.

3er. **Tota persona** que ens envii subscripcions per a
altres, tant si són d'obsequi com si no, rebrà tants núme-
ros per a participar al sorteig com subscripcions obtingu-
des.

4art. Tots els **lectors**, tant si són subscriptors com si
no ho són, rebran un número per al sorteig per cada **mot
clau encertat** i enviat.

Per a trobar el **MOT CLAU** caldrà retallar, a partir del n.º
105, el cupó que anirà apareixent en pàgines diferents
de CATALUNYA CRISTIANA i que caldrà enganxar cor-
rectament en un full en blanc i enviar-lo a la redacció de
C.C., amb les senyes del trametent abans del 19 de de-
sembre. Els qui encertin rebran un número del sorteig.

**Amb el n.º 105 del 27 de setembre del 1981 - ENCETA EL SEU
ANY III "A cada casa: Catalunya Cristiana!!"**

Setembre: l'hora baixa de l'estiu

Setembre representa per a molts un nou i difícil aterratge en l'activitat quotidiana.

Després de la volada, més o menys curta, més o menys intensa, que suposen les vacances estiuenques, en el decurs d'aquest mes molts tornem a dipositar-nos en la pista dura, grisa i monòtona de les feines habituals. I dependrà de les hores de vol del pilot que som cadascú, de la perícia en la davallada, de les condicions climatològiques del nostre entorn, que aquest aterratge esdevingui un salt suau o bé una violenta sotragada.

Sortosament, i al marge d'aquest actiu tràfec dels nostres aeroports vitals, el setembre constitueix un dels mesos més deliciosos de l'any. El temps comença a refrescar, però encara és apacible, les tardes són llargues i l'atmosfera se'n apar tocada d'una llum intensíssima. Setembre és l'hora baixa de l'estiu i el raïm daurat de la verema amoroseix la nostra existència

quotidiana. Alguns tocatardans —ben sovint obligats— aprofiten per agafar les vacances en aquesta època. D'altres, ja les demanen expressament perquè saben que és quan millor s'està a mar i a muntanya.

Aquest canvi de ritme gradual i plàcid de la naturalesa hauria d'ensenyar-nos que la frontera entre el lleure i el treball tampoc no ha de ser rígida. Massa sovint passem de l'oci a la feina d'una manera brusca. Xarrupem el vi de les vacances fins a l'última gota i recomencem eixuts el nou curs. Quantes cares llargues i quants mals humors!

I és que, de fet, aquesta dinàmica es produeix cada setmana i, àdhuc, cada dia. Aprofitem el diumenge fins a darrera hora i ens sorprèn el dilluns endormiscats i desprevinguts. Espremem el dia fins el darrer moment i ens sotraga el despertador implacable. Cal que sapiguem acabar bé les vacances, la setmana, el dia. Per això,

tant de bo que, arribat l'aterratge del setembre, quan encara no ens afeixuga el gros de la feina, sabéssim anar planejant les tasques per seguir de nou amb entusiasme; que al capvespre del diumenge preparéssim la setmana; que en acabar cada dia tinguéssim una estona per a pensar en el jorn següent. Segurament que aleshores tindríem temps per a tot: per fer una estona de festa, per anar a dormir aviat i per fer el despertar més plaent.

Així, a poc a poc, també s'aniria tornant més difosa la frontera entre el treball i la festa. Entre el lleure i la tasca quotidiana.

No reduïm el vi de la joia a unes vacances d'estiu, a uns caps de setmana, o a uns dies concrets. Obrim la bóta, deixem que el doll de la festa amari cada jorn de la nostra existència.

Però, per això, cal que aprenguem del setembre que tot té una fi i que cal acabar bé. Perquè aquesta és, en el fons, la millor manera d'aprendre, també, a envellir i a ben morir. I, fins i tot, a ressuscitar.

El lector escriu

"Vuit paraules importants"

Vaig llegir a la revista *Readers Digest* l'esmentat article; que agraeixo molt al seu autor i a dita revista la seva publicació. L'article sorgí d'una reunió de metges, advocats, psicòlegs i educadors en general.

La pregunta que els hi va fer el periodista fou: Vostès pensin i d'ací mitja hora em diran; ¿Què creuen que és el més important en la vida?

Feta l'enquesta, les paraules amb més vots foren aquestes: **Viu, estima, aprèn, pensa, dona, riu, intenta i demana.**

De cada un d'aquests mots se'n podria escriure un llibre, o millor dit, s'han escrit diversos llibres.

Pacient lector, deixo al vostre criteri l'anàlisi i intenteu obtenir la pròpia conclusió, doncs no és el meu propòsit allargar-me. Si coneixeu alguna altra paraula que considereu important, us quedaré reconegut si me la feu arribar, doncs procuraré que algú pugui beneficiar-se'n.

Si algú amb tot això dit fins ara en treu algun profit, em sentiré molt satisfet i complagut. / Joan Ricart Potau.

Un sacrament que es perd

La confessió (exomologesi) és un element necessari del sacrament; és l'element essencial per la "sensibilitat" de l'acte sacramental. Ho fou ja des dels primers moments del cristianisme quan ja s'utilitzava la forma privada, tant com la pública, com ho testimonien diversos autors de l'antigor, com p.e. l'his-

toriador Sócrates. A més així ho va definir el Concili de Trento, declarant anatema qui s'oposés a aquesta doctrina.

El nostre Pastor aquí a la terra, el Papa, insisteix que confessem sovint els nostres pecats; els greus, els que no ho són tant i fins els trivials, que aquest contacte amb la misericòrdia sensible de Déu en aquest sacrament, augmenta la nostra gràcia i ens torna més sensibles, més humils, més atents, més fills.

Pel que fa als sacerdots, un altre avís molest. El mateix Papa els hi demana que sacrifiquin part del seu temps per dedicar-lo a l'administració d'aquest sacrament i que en les seves homilies en facin propaganda, com ho feia el mateix Luter, en qui s'aixopluguen els qui no creuen en la confessió. Sàpiguen que és l'únic mitjà d'arribar fins a les ànimes individuals, de tenir-hi tracte, de convertir-les, de formar-les.

D'aquí sorgeixen les vocacions sacerdotals (avui tan escasses!), i d'aquí neixen les ànsies d'oració i espiritualitat. És on s'hi guareixen, a voltes a poc a poc, les ferides que el món, el dimoni i la carn infringeixen a les nostres ànimes.

Amb tristesa i astorat he vist enguany expulsar de la catequesi en una parròquia de Barcelona, una monja per predicar i dur als infants a la confessió privada. I amb una tristesa més gran he vist tota l'assemblea d'aquesta parròquia en massa, donar suport a aquesta expulsió. Lenta, no cal dir-ho, però amb eficàcia, aquesta tasca insensata d'eliminar poc a poc un sacrament essencial de la vida cristiana. / A.S.H.

L'Església i l'esquerra

Des del seu pacífic recés de Vila-real, el cardenal Tarancón ha llençat una pedra sobre el bassot estival, a través d'unes declaracions a Ràdio Popular de Castelló, que, pel que jo sé, han fet algunes butllofes. Que un cardenal s'atreveixi a dir que "si el PSOE arribés al poder, a l'Església espanyola no passaria res" o que afirmi rotundament que l'Església va millor amb governs que no siguin massa catòlics, inevitablement, a uns els sembla una maniobra oportunista i a uns altres desagraïment històric. ¿És que l'Església espanyola es passarà ara a l'esquerra?

De moment, diguem que una Església que pacta amb l'esquerra és quelcom forasenyat. Quelcom tan forasenyat —però no més— com una Església que pacta amb la dreta. Perquè allò que és greu per una Església en aquest afer polític no és "amb qui es pacta", sinó el simple fet de pactar.

És terrible que s'hagin de puntualitzar aquestes coses vint segles després d'haver nascut l'Evangeli. Però és necessari, perquè una tradició de segles va veient com a "normal" que l'Església, —o millor dit, els eclesiàstics— pactés, mengés i bevés amb la dreta. Àdhuc es donava per sobreentès que l'Església s'aliniaria sempre amb les forces conservadores, les que miraven el passat i veien com a revolucionari tot allò que aspirava a un canvi en el món. Després, com a conseqüència, també era inevitable que totes les forces que s'encaminaven vers el futur comptessin "a priori" l'Església entre els seus enemics. Però, ¿tot això té algun sentit si es llegeix l'Evangeli? ¿No fou Jesús i no foren els seus seguidors uns impugnadors del desordre constituït? ¿Com, aleshores, l'Església ha vingut a raure als braços dels seus enemics i a col·locar-se enfront dels seus teòricament preferits?

Amb tot això, estic predicant un canvi de camisa de l'Església? Ho diré molt clarament: Una Església que ara emprengui la conquesta del PSOE em semblaria quelcom tan ridícul, tan antidiluviana com que algun d'aquest senyors del PSOE no se sentís feliç si no desdejunessin amb un entropa de capellà cada dia.

Va arribant l'hora que l'església i la política trobin els seus llocs respectius, que poden, en algun dels seus angles tocar-se, però que són, efectivament, llocs molt diferents.

Confessaré, senzillament, que si en unes eleccions polítiques hagués de votar únicament "com a" catòlic, inevitablement me n'abstindria. Perquè ni en el present ni en el passat no he trobat mai un partit o un moviment polític que omplís l'Evangeli o realitzés llunyanament les meves aspiracions cristianes. Unes em molestarien per burgesos i mantenidors de l'opressió, d'altres per llur frivolitat ètica, uns altres pel seu tancat materialisme. Mai, mai no he conegut un partit que merésqués el cognom de cristià. La pròpia Església mereix únicament aquest cognom perquè en ella s'hi troba Crist en els seus sacraments en la seva santa paraula. Quant menys, partits que avui són, demà no apareixen.

És per això que comprenc que els cristians se situïn, en actitud crítica, dins de tots aquells partits que no lluiten substancialment contra la seva fe i les seves consciències. Però que no esperin que cap vingui a construir aquí el regne dels cels! Que no mitifiquin opcions tan relatives com ho són tots els partits! Potser per això no he entès mai els "cristians pel socialisme" que em resulten quelcom tan jocós com uns "cristians pel capitalisme".

Aquesta és la raó de fons per la qual jo m'he alegrat molt del fet que la primera tensió seriosa entre l'Església i forces polítiques de la nostra jove democràcia hagi estat amb UCD, i amb el tema del divorci. És bo que els partits vagin veient que l'Església respectarà democràticament les seves opcions civils, però que no callarà davant les posicions morals que en qualsevol d'ells trobi discutibles. Imaginar-se avui una Església que beneeix tot el que es fa a un costat del marc parlamentari i maleeix tot el que es fa a l'altre seria, senzillament, vertiginós. I no estan els temps ni el país per gaires vertigens.

J. L. Martín Descalzo

Avisos i comunicats

Barcelona

Residència de les Missioneres Cordimarianes Seculars

El proper mes d'octubre començarà el Curs de Cuina tal com es va fer el curs passat. Les lliçons aniran a càrrec de la Sra. Maria Batlle, experta en gastronomia. Per informació i matrícula en la mateixa Residència c/ Verge de Gràcia, II, o bé al telèfon 218 69 37.

Germandats de Betània de Carles de Foucauld

La Fraternitat del Silenci ha estat traslladada a l'Ermita de Tornos de Teruel; serà inaugurada i beneïda per Mons. Damiàn Iguacen el proper dia 20 de setembre, a les 12 h. Per anar-hi truqueu a la Fraternitat General, c/ Trafalgar 70, Barcelona-10, T. 302 71 77.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR

Una altra biografia de Schweitzer

A més de la biografia d'Albert Schweitzer, anunciada al n.º 99 del setmanari, n'hi ha una altra escrita per Jean Pierhal, publicada per Ed. Noguer. Barcelona-Méxic, 1960 i força completa. / Jordi Alsina.

Unes paraules del pare Franquesa a Tantar

A les pàgs 10 i 11 del n.º 90 de C.C. s'hi publica una entrevista tinguda amb el benedictí P. Franquesa a l'Institut Ecumènic de Tantar. Tant per les meves simpaties vers l'entrevistador com per l'ordre al qual pertany l'entrevistat, com —molt més encara— per la qüestió ecumènica, el tema em va seduir de seguida. Vaig trobar, però, una cosa que em fa patir. S'atribueix al P. Franquesa aquesta frase: "Si un ortodox es volgués fer catòlic, li diria que no: perquè és una església germana, i a

El lector escriu

una germana no li puc prendre un fill" (¿És el P. Franquesa, i no el "fill", el cridat a decidir?)

En canvi, jo, si un ortodox em digués que està convençut —ell— que a l'Església seva (tan germana com es vulgui) li falta quelcom del que ha de tenir la de Jesucrist, i que opina que a la meua no li falta, li diria: vine-hi! Com si jo, després d'un responsable i madur examen, em cregués (equivocat o no, però de bona fe) que a la que pertanyo no hi ha el que hi ha d'haver, i que en una altra sí, em faltaria temps per a "donar-me de baixa" de l'una i anar-me'n a l'altra. ¿Quina cosa justificaria que em quedés on veïés un peu coix i deixés d'anar on veïés el bon caminar?

Francament, no he entès la postura atribuïda al P. Franquesa, si és que amb la frase del reportatge aquest religiós expressa de manera completa el

seu pensament. / Josep Ma. Alfaras.

Respon el Grup "Xiroi"

Responem cordialment la carta publicada el dia 16 d'Agost i firmada per la senyora Ma. Loreto Almirall i Malivern:

En primer lloc volen donar-li públicament les gràcies perquè la seva carta ens ha ajudat a veure les coses amb una mica més de claredat. I el fet que s'hagi dignat a dirigir-nos un escrit vol dir que si més no s'ha pres seriosament aquesta Campanya, la qual cosa també ens congratula.

Certament trobem en la seva carta alguns aspectes discutibles i d'altres que no hauria calgut fer notar. Però no hi entrarem, perquè creiem que ara no és l'ocasió. El que sí que volem puntualitzar és que aquesta Campanya va ser iniciada el març, i per tant l'atemptat del dia 13 de maig no ha estat ni molt menys el que ens ha mogut a demanar les firmes.

I per altra part, lamentem que vostè hagi observat un aire triomfalista en el text que encapçala cada full, ja que nosaltres no el vam fer pas —com es pot imaginar— amb aquesta intenció. Naturalment podíem haver-ne fet un altre molt més mesurat i refinat, però vam creure que aquest ja estava bé. I continuem creient-ho ara.

No obstant, prenem nota dels seus consells i tingui per segur que d'ara endavant abans de fer una cosa hi reflexionarem més profundament. La nostra Campanya —com tota empresa humana— ha tingut els seus errors i els seus defectes, però crec que tots coincidim en que al Sant Pare li agradarà saber que s'ha portat a terme una iniciativa d'aquesta mena. ¿I no és prou motiu aquest per tirar-la endavant?

Un cop més, moltes gràcies. I no oblidí escriure una carta sempre que tingui algun aspecte a contrastar, ja que la seva opinió pot resultar-nos molt profitosa en el nostre camí de perfeccionament.

Confiem que la nostra carta haurà satisfet —si més no una mica— els seus interrogants. Cordialment. / Grup Xiroi de Terrassa.

PETITS ANUNCIS

Antarado de Correos 35

VENDA DE XALETs I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

LA MILLOR ASSEGURANÇA D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

Lliure elecció de metges del quadre. Ampli quadre de metges i practicants (A.T.S.) en tota la província. Possibilitat de subsidi per baixa.

SOL·LICITEU INFORMACIÓ a ASSEGURANCES PAIRET

Telèfon 692 36 03
Assegurances d'automòbil - Tot risc llar. Tot risc comerç i indústria - Vida. Amb la garantia professional de: J. Pairet - Agent d'Assegurances Lliure. Col.legiat 46.425

CURS DE CUINA

Dirigit per Maria Batlle
Lloc: Residència Missioneres Cordimarianes Seculars. C/ Verge de Gràcia, 11. Tel. 218 69 37; els dijous a la tarda, de 2/4 de 5 a 2/4 de 7.
Matricula: d'11 a 13, durant el mes de setembre.
Classes: Comencen el dia 9 d'octubre 1981

Senyoreta culta, religiosa, mitjana edat, desitja habitació amb dret a cuina, en família reduïda a canvi de petits serveis. Disposo de temps i podria fer qualsevol treball de més a convenir. Netejaria una escala a canvi de la vivenda. Escriure o telefonar a: Catalunya Cristiana, Tel. 215 37 50 c/València, 244.

S'ofereix decorador titular

per qualsevol treball dintre del seu camp
c/ Manuel Gironella
Tel. 251 08 69

Anuncieu-vos

aquí

COL·LEGIS!

Avuacions, estadístiques i erpas per ordenador

COMPTES

Carrer Sant Elies, núm. 31
Telèfon 209 07 17
Barcelona

Pis per llogar amb sol, 4 hab.

C/ Nàpols, 105.
Raó: Tel. 318 84 42
de 8 a 11 h.

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça.....Població.....

D.P.....

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prègo al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveix: domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc.....Data.....

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, València 244. Barna-7.

RENOVEU LA VOSTRA SUBSCRIPCIÓ ABANS DE L'1 D'OCTUBRE

Ja fa unes setmanes que la premsa ha augmentat el seu preu quaranta pessetes el diumenge. CATALUNYA CRISTIANA, que sempre s'ha regulat amb el preu de la premsa dominical, manté encara el preu antic de trenta pessetes. Però des del primer d'octubre ens veurem obligats a passar, també nosaltres, a les quaranta pessetes l'exemplar; per tant, a mil pessetes la subscripció semestral; i dues mil l'annual.

ADVERTIM, per tant, a tots els subscriptors l'oferta que els fem: renovar llur subscripció, des d'ara i abans de la data del primer d'octubre, al preu actual de mil cinc-centes pessetes, ni que els toqués de renovar-la més tard.

APROFITEU L'OFERTA de 500 pessetes de rebaixa
SUBSCRIPCIÓ (nova o renovada) ABANS DE L'1 D'OCTUBRE

2.000 pessetes menys 500 (rebaixa) = 1.500 pessetes.

CATALUNYA

Descobriments arqueològics a Torredembarra

El "camp de treball arqueològic" en el qual han participat 31 joves, d'edat entre els 15 i els 20 anys, a Torredembarra, ha donat importants resultats. S'han trobat restes de ceràmica i mosaics, conduccions d'aigua, diverses parets, peus de columna i utensilis de l'època.

Els treballs s'han dut a terme en un lloc conegut per "El Moro", dins un paratge de la urbanització "Racó Romà" i havia estat organitzat per la Direcció General de la Joventut de la Generalitat. A més de les excavacions es volia crear una major estimació per la cultura del país i facilitar la convivència dels joves.

La Guàrdia Civil vigilarà els trens de la Generalitat

A fi d'evitar nous actes que puguin posar en perill la seguretat dels viatgers, s'establiran una sèrie de mesures de vigilància a càrrec de membres de la Guàrdia Civil en les línies dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

El recent descarrilament de tres unitats d'aquests trens entre Rubí i Sant Cugat ocasionats per uns blocs de formigó col·locats a la via ha estat motiu de preocupació en els medis oficials que volen evitar que fets d'aquesta naturalesa puguin repetir-se.

L'Ajuntament de Sant Boi i Falange enfrontats

"La Delegació de Finances de Barcelona està pagant els rebuts del local que serveix de seu a Falange Espanyola de les JONS a Sant Boi, segons dades de què disposem", ha declarat a Europa Press l'alcalde de la població, Francesc Xavier Vila.

Aquest edifici, segons les mateixes fonts municipals, va passar a ésser propietat del Ministeri de l'Interior quan desaparegué el "Movimiento". Inmediatament l'Ajuntament de Sant Boi va sol·licitar que es desallotgés del locals els actuals ocu-

pants ja que els edils consideren que no tenen dret a estar-s'hi perquè és un partit més entre els que hi ha a la població, i per altra banda, la Policia Nacional està instal·lada precàriament al castell de Marianao.

Reobertura de quatre escoles al Pirineu

La Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, d'acord amb els diferents ajuntaments, ha acordat la reobertura de les escoles unitàries de les poblacions de Conques, Sarres, Erill-la-vall, i Durro. A d'altres poblacions on les escoles foren clausurades amb motiu de la concentració escolar realitzada fa uns deu anys, no poden obrir-se per manca d'alumnat i en altres casos, perquè el municipi no es veu capaç per a pagar les despeses. Per exemple, aquest cas afecta l'escola de Tabescan, que ha estat habilitada com a ambulatori.

ESPANYA

Els pares assisteixen més al part de les seves esposes

En més de la meitat dels parts que actualment es produeixen, el pare no espera nerviós, fumant cigarretes pels passadissos, sinó que acompanya la seva esposa durant els símptomes previs i, moltes voltes, fins que neix el fill.

Per la revista "Ser Padres" s'ha fet una enquesta que demostra que el 88 per cent de les dones espanyoles volen tenir els seus marits al seu costat durant el part, però només el 51% ho aconsegueix, ja que encara hi ha metges reacis i clíniques que no disposen de les instal·lacions necessàries.

Prop del 50% de les enquestades pariren en clíniques de la Seguretat Social i els seus informes demostren que són millors del que la fama els atorga.

Processats cinc funcionaris de presons

El jutge de Manzanares ha dictat un aute pel qual, complint ordres de l'Audiència de Ciutat Real en el sumari que se segueix

per presumptes mal tractes a la presó d'Herrera de la Mancha, declara també processats el director de la presó, dos caps de servei i cinc funcionaris.

El senador Pérez Fernández, expulsat del PSOE

Josep Pérez Fernández, senador per Múrcia del Partido Socialista Obrero Español ha estat expulsat del partit per decisió de la Comissió General de Conflictes. Segons el senador, l'escrit en el qual se l'informa de l'expulsió, indica que el motiu radica en la divulgació del document en el qual Pérez Fernández feia dures crítiques a la gestió dels seus companys al Consell Regional Preautonòmic i a la Diputació Provincial. El senador ha declarat que ell fou l'únic conseller murcià que la nit del 23 de febrer va quedar-se a la seu del consell preautonòmic, mentre la resta dels seus companys quedaven en el ridícul.

Més d'un milió d'espanyols prenen analgèsics

Segons informació de la revista farmacèutica "Atanor" es falsifiquen talonaris de receptes de la Seguretat Social o amb l'ajuda d'infermeres o cel·ladors.

D'aquesta manera poden aconseguir-se anfetamines, aprimants i barbitúrics entre altres medicaments capaços de crear dependència i que estan considerats com a "drogues legals". A més de l'adquisició als mercats negres dels ambulatoris, existeixen, segons "Atanor", altres mètodes per a disposar de receptes que permeten l'adquisició d'aquestes drogues: robatoris, confecció pròpia per mitjà de "letraset" o impremtetes, obtenció amb cartilles alienes, etc.

En línia amb tot el que s'ha esmentat abans, la revista farmacèutica indica que actualment a Espanya hi ha 100.000 persones que tenen dependència de les anfetamines, 160.000 dels barbitúrics, 600.000 dels tranquil·lizants i un milió dues centes mil, dels analgèsics.

L'aeroport de Palma, el segon d'Europa en tràfic

Un milió, sis-cents vuitanta mil passatgers ha enregistat l'aeroport mallorquí de Son San Joan el mes d'agost, superant així tots els rècords anteriors i

Punt de vista

El mar de sang de Khomeini

L'Iran es tenyeix progressivament de sang. Els entusiasmes que, en un principi, va provocar Khomeini, amb el pas del temps, han menat a una situació de caos. Mentre, per una banda es manté l'aparença d'un poder fort amb voravius totalitaris, que no defuig cap forma de repressió sagnant, per altra, el desgovern és absolut i les forces que s'oposen a l'actual estat de les coses es mouen amb plena llibertat i semblen comptar amb ajuts de preu dins el mateix sistema.

L'època del xa restà, amb la revolució, completament superada, però, d'aleshores ençà, l'Iran no ha trobat cap principi d'equilibri estable sobre el qual es faci possible d'organitzar la convivència, una convivència que si en l'època imperial fou difícil, ara ha esdevingut poc menys que impossible.

Com és ben sabut, la revolució no fou un moviment unitari, ja que la seva única unitat fou l'oposició al xa. Entre les forces que hi participaren no sols no s'ha aconseguit una síntesi estable, sinó que hi ha destacat una forma de democràcia impossible, fanàtica i opressora: en nom de la religió, l'Iran ha vist impossibilitada la vida col·lectiva. I el país ha esdevingut un mar de sang: el mar de sang de Khomeini.

La situació és greu perquè, després de les catàstrofes ja esdevingudes, sensatament, hom pot preveure'n de pitjors. Tot i que un nombre impressionant de ciutadans continuen fidels al líder mitificat, cada dia hi ha forces més importants que li fan front. Precisament perquè Khomeini compta amb un innegable suport popular, els perills de confrontació violenta esveren. La guerra civil és una expectativa plena de possibilitats i, a la vegada, curulla de calamitosos averanys.

Tot i suposant que els actuals dirigents de l'Iran tinguin al país un suport majoritari, la forma amb què empenen el poder que usufructuen els condemna. De la revolució ençà la forma d'actuació orientada per Khomeini, tant a l'exterior com a l'interior, s'ha oposat a les més elementals regles de convivència. No és estrany, per tant, que l'evolució dels fets hagi menat a l'actual cul-de-sac dominat per la mort constant i sistemàtica. A l'Iran només domina la sang, una sang que provoca una oposició insospitadament potent i ben col·locada, però una sang que és fomentada des del mateix poder oficial.

D'un règim que va començar fent bafa de totes les formes de convivència internacionals, no podia esperar-se altra cosa. La llàstima, però, és que la darrera paraula es troba lluny d'ésser dita i pot ésser encara molt més tràgica que les que s'han dit fins ara.

Josep Fauli

situant-se el volum de tràfic d'aquest mes com al segon d'Europa, després dels de Londres.

L'augment respecte el mateix mes de l'any anterior és d'un 10'5 per cent aproximadament. Si l'any passat van arribar a Mallorca per via aèria, a l'agost, 373.664 persones, aquest any ho han fet 444.000. Es a dir, un 15 per cent més. D'aquestes, 117.000 anglesos (augment el 22 per cent) i 127.719 alemanys, (augment del 17 per cent).

viètic Andrei Sajarov, Premi Nobel de la Pau.

L'associació entregará els plecs de firmes a l'Ambaixada soviètica a Brusel·les, per a col·laborar a la campanya internacional que demana que acabi l'exili forçós de Sajarov, a la ciutat soviètica de Gorki.

Joan Pau II prepara la seva tercera encíclica

Roma.- Joan Pau II ja té redactada la tercera encíclica, que podria aparèixer durant la segona quinzena del present mes de setembre. Es tracta, segons que ha pogut saber per l'agència catòlica alemanya KNA d'una encíclica social.

El 15 de maig del 1981, Lleó XIII va publicar la **Rerum Novarum**; quaranta anys després apareixia la **Quadragesimo Anno**, de Pius XI, i als vuitanta anys, Pau VI feia pública la seva carta **Octogesimo adveniens**. Joan Pau II se suma a la tradició amb la seva nova encíclica, en el norantè aniversari de la **Rerum Novarum**.

Es tracta de la tercera encíclica de l'actual Pontífex. Primer va ser la **Redemptor hominis**, del 15 de març del 1979, que ofereix una reflexió cristiana de l'home; després vingué **Dives in misericordia**, del 2 de desembre del 1980, que pertany al gènere d'encíclics socials. Després d'una descripció de la societat moderna, el Papa afirma que cal corregir el concepte mundà de justícia per la idea cristiana de misericòrdia.

MÓN

Mehmet Ali Agca incendià la seva cel·la

L'autor de l'atemptat contra el papa Joan Pau II va intentar incendiar la seva cel·la. Segons un diari de Bolònia la notícia prové de la presó d'alta seguretat on Mehmet Ali està pres, a Ascoli Piceno, les Marques.

Segons l'esmentat periòdic les primeres flames foren vistes immediatament, ja que el jove turc està sotmès a una rigorosíssima vigilància.

15.000 firmes contra l'exili de Sajarov

La Lliga Belga de Drets Humans ha reunit 15.000 firmes a favor de la llibertat del físic so-

En la seva "primera" trobada dels dimecres amb els fidels

Joan Pau II agraeix l'ajut a Polònia

Per primera vegada des de l'atemptat que sofrí el 13 de maig, el Papa repregué el dia 26 d'agost, dimecres, les seves trobades amb fidels procedents de tot el món. La concentració tingué lloc a Castel Gandolfo i eren més de sis mil pelegrins, procedents d'Itàlia, Polònia, Espanya, Mèxic, Argentina, Uruguai i l'Equador.

El Sant Pare tenia un text preparat, que fou distribuït als periodistes acreditats davant la Santa Seu, però el que digué fou una altra cosa: un discurs improvisat, molt més directe i senzill, amb parts en italià i d'altres en francès, anglès, alemany, castellà, portuguès i polonès. "Avui és dimecres —comença dient el Papa, improvisant— i el dimecres hi havia la tradició de les audiències generals: la darrera fou el 13 de maig; va començar normalment i després... tots sabem el que va passar."

Després, i sempre improvisant, Joan Pau II volgué explicar perquè a partir d'avui, i fins al final de la seva convalescència a la residència papal d'estiu, de Castel Gandolfo, hi havia un "Angelus" públic cada dimecres.

"No puc —digué el Papa— reprendre encara aquest mes les audiències generals, però tampoc puc deixar decebuts tots aquells pelegrins que arriben expressament el dimecres, així que hem trobat una solució, menys llarga, per dir-ho d'alguna manera: la d'un "Angelus", que és una solució molt pia".

Aniversari de Joan Pau I

tot seguit, Joan Pau II recordà el tercer aniversari de l'elecció del seu immediat antecessor, el papa Joan Pau I, "el pontificat del qual, com se sap, segons els designis insondables de la Providència, fou molt breu". "Demà, al bon papa Joan Pau I —digué el seu successor— particularment per l'Església, tan estimada per ell, perquè ens obtingui la gràcia de la unitat i de la santedat".

Parlà del santuari de Czestochowa

Després, Joan Pau II parlà de l'altra nota característica del dia: la festivitat de la Mare de Déu de Czestochowa, "Reina de Polònia", celebrada al santuari de Jasna Gora pels seus compatriotes. "Recordo aquesta data —afegí el Papa parlant en italià— no només perquè les mirades de tots els meus compatriotes estan dirigides avui cap al

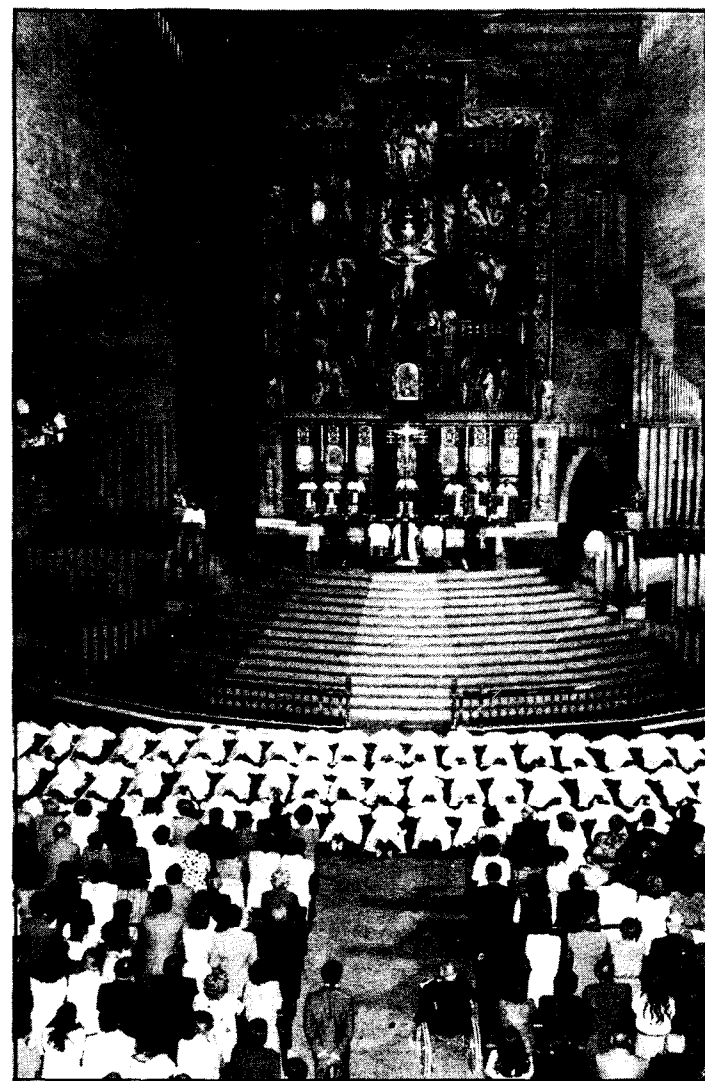
santuari de Jasna Gora, sinó perquè, també, des de fa molt de temps, representants d'altres pobles participen en la celebració d'avui, per la qual cosa el santuari de Jasna Gora s'ha convertit en un santuari internacional, de tota l'Església".

Una mica més tard, parlant en polonès per als seus compatriotes presents a Castel Gandolfo, el Papa expressà el seu desig d'estar present espiritualment davant l'altar de la "Verge Negra" de Czestochowa "per presentar a la Mare de Déu els problemes de la nostra pàtria".

"Penso —digué seguidament, referint-se al comunicat publicat per l'Episcopat polonès per a la festivitat— en les qüestions que susciten esperança i també les que susciten angoixa".

Agraeix els ajuts alimentaris a Polònia

El Papa parlà llavors de "totes les manques de proveïment que es fan sentir cada dia i que fan

En Torreciudad (Huesca)

Seixanta dos membres de l'Opus Dei, de setze països, han estat ordenats sacerdots el dia 30 d'agost, diumenge, al santuari maria de Torreciudad. El cardenal Etchegaray, president de la Conferència Episcopal francesa en el moment d'iniciar-se la solemne cerimònia.

Crònica de Roma

"D'un país llunyà"

ROMA. (Del nostre corresponent.)— "Sembla" que el dilluns 31 d'agost Joan Pau II va anar al cine. Per veure-hi la pre-estrena del film "D'un país llunyà" del gran director polonès Krzysztof Zanussi. Es una pel·lícula inspirada, si fa no fa, en la vida del papa Joan Pau II mateix, però principalment en el seu entorn ambiental, històric i sociològic.

Són quatre hores de pel·lícula, aproximadament, que ja han estat adquirides a ulls clucs per les cadenes de televisió més importants del món. Això, molt abans no es vegi si ha tingut èxit la primera projecció pública del film, programada per al dia 11 de setembre al festival de Venècia fora de concurs.

Aquest cronista, des d'un raconet, també ha pogut assistir a la projecció d'aquest film. Representa, certament, en alguna de les seves fites fonamentals, la vida d'un catòlic polonès: Karol Wojtyła. Però sobretot descriu la història de Polònia mateixa aquests darrers quaranta anys, amb un sentit èpic de la realitat que fa venir esgarrifances. Algun polonès, eclesiàstic, present a la projecció, no pogué evitar que li caiguessin llàgrimes i se li escapés aquest comentari: "Això ho he viscut en la pròpia carn".

Les escenes han estat filmades als ambients autèntics de Varsòvia, Cracòvia, Auschwitz i al Vaticà mateix, gràcies a un permís que no té precedents. Tampoc no tenen gairebé precedents la fidelitat i la cura amb què algunes escenes de la vida real han estat reproduïdes. No em puc estar d'esmentar l'escena en què es veu —representat per un actor— el cardenal Wojtyła pujant les escales del pati de Sant Damas: un crit de sorpresa admirativa s'escapà de la boca de tots els qui coneixen la inconfundible manera de caminar del Papa.

En substància, es tracta de la història dels catòlics i de l'Església de Polònia. Però alhora és

la de tots els polonesos que s'han anat defensant, primerament, contra la repressió sagnant dels nazis i, després, contra la del stalinisme. La trama política es desenvolupa paral·lelament a la biografia —en part autèntica i en part imaginària— dels protagonistes del film, un dels qual arriba a papa.

El director, Zanussi, ha anat explicant que no hauria rodat mai aquest film si no hi hagués estat requerit amb insistència particular. Es referí sobretot a detalls tècnics i explicà la dificultat de tractar de personatges que encara viuen. Hi ha d'altres dificultats que s'intueixen, malgrat que el director no les digui; el director és un polonès que viu a Polònia i, a sobre, no té cap intenció d'exiliar-se o de guanyar-se l'enemistat dels russos. Aquests, per cert, l'han ajudat molt facilitant-li vell material filmat i, sobretot, material autèntic per a reproduir escenes de guerra: tancs, canons, etc.

Hi ha qui comenta que, quan el film es difongui per tot el món, es començarà a produir una forta irritació als ambients soviètics, i qui sap si represàlies i tot. Personalment no ho crec pas, ja que la filmació és molt objectiva i quasi un miracle d'equilibri. No m'estranyaria que agrades molt, fins i tot a l'est, aquest Zanussi èpic i que li ploguessin proposades d'altres camps.

Però sobretot els polonesos deuran exultar en veure plasmat en imatges cinematogràfiques que l'Església premia llur sacrifici i llur identitat en cridar al seu vèrtex un fill d'aquest poble. De la mateixa manera que, en moments especials de fa molts segles, la urbs romana mirava les províncies llunyanes i en reclamava homes d'un tremp especial per a regir els destins i resoldre les crisis de l'imperi més fort i durader.

E. Planas

difícil la vida de les famílies i de tots, especialment dels treballadors", així com d'"els vells, els malalts i les famílies nombroses".

Saluda els altres pelegrins d'altres nacionalitats

Després d'agrair tots els ajuts alimentaris rebuts de l'exterior en aquest període de carestia, el Papa ressaltà que "s'espera de tots els qui tenen l'encàrrec de servir el bé comú, sigui quin sigui el seu càrrec, que prenguin les mesures necessàries perquè desaparegui aquesta penúria i que la vida social torni a la normalitat en aquest aspecte".

El Papa formulà finalment una especial crida a la solidaritat cristiana de tots els polonesos, especialment dels joves, a favor dels més necessitats, i finalitzà la seva al·locució en polonès, que durà més de deu minuts, entonant un càntic a la Mare de Déu de Czestochowa.

En parlar en castellà, el Papa digué: "Amb veritable plaer dirigeixo ara la meua salutació a tots els presents de llengua castellana, procedents d'Espanya, especialment, i de diversos països d'Amèrica llatina, com Mèxic, Uruguai i Equador, i que han vingut a aquesta trobada per recitar amb mi la pregària de l'"Angelus". "Gràcies —concloué el Papa, sempre en castellà— per la vostra visita, i endueu-vos el meu alè per no oblidar l'oració a la vostra vida, per mantenir aquest contacte amb Déu que ens estimula cap al bé. A vosaltres i a les vostres famílies dono la meua cordial benedicció."

TRIDU

D'ACCIÓ DE GRÀCIES PEL 4rt. CENTENARI DEL NAIXEMENT DE SANT VICENÇ DE PAUL (1581-1981)

Dia 25 de setembre, divendres: A la Parròquia de Sant Vicenç de Paul. Provença, 210: A 2/4 de 7 de la tarda. Vespres solemnes. A les 7 de la tarda, Missa concelebrada, presidida per l'excel·lentíssim monsenyor Ramon Daumal i Serra, bisbe Auxiliar de Barcelona.
Dia 26 de setembre, dissabte: A la Parròquia de Sant Vicenç de Paul. Provença, 210: A 2/4 de 7 de la tarda, Vespres solemnes. A les 7 de la tarda, Missa concelebrada, presidida per l'excel·lentíssim monsenyor Josep Maria Guix Ferreras, bisbe Auxiliar de Barcelona.
Dia 27 de setembre, diumenge: A la S.E. Catedral: A les 7 de la tarda, Missa concelebrada, que presidirà l'excel·lentíssim Sr. Cardenal, Dr. Narcís Jubany i Arnau, Arquebisbe de Barcelona. Durant l'any es faran diversos actes commemoratius als Centres Benèfics-Assistencials, que patrocinen les Conferències de Sant Vicenç de Paul i les Filles de la Caritat.

El Vaticà dia a dia

Dues dones, futures doctores de l'Església

S'està prenent en consideració la candidatura al doctorat de dues dones: la mística alemanya santa Hildegarda de Bigen (s. XI) i la mística caputxina italiana santa Verònica Giuliani (s. XVIII). Ambdues són conegudes principalment pels seus escrits i les seves experiències místiques. Entre els altres candidats al títol de Doctor de l'Església figuren sant Bernardí de Siena, i sant Antoni, arquebisbe de Florència (s. XV), sant Tomàs de Villanueva (s. XVI), arquebisbe de València i sant Llorenç Justinià, primer patriarca de Venècia (s. XIV-XV).

El títol de Doctor de l'Església correspon a aquells homes i dones que han resplendit per la seva erudició, ortodòxia i santedat de vida i que van viure en l'etapa posterior als Sants Pares (període post-apostòlic).

El Papa totalment recuperat

"Gràcies a Déu puc afirmar que el Papa es troba del tot recuperat, si bé la prudència per part dels metges aconsella que encara no emprengui el ritme que en ell és habitual.

De totes maneres ha reprès en part les audiències i, per damunt de tot, s'ha ocupat d'una sèrie de documents que ell mateix havia previst que fossin publicats mesos abans de retirar-se per aquesta convalescència".

Això ho ha manifestat el substitut de la secretaria d'Estat del Vaticà, monsenyor Eduardo Martínez Somalo, en una entrevista concedida al centre regional del nord de Televisió Espanyola, durant les vacances que passa en un poble de la seva Rioja natal.

El Papa acceptà visitar Polònia

Joan Pau II acceptà una invitació per visitar Polònia, el seu país d'origen, l'agost de l'any vinent, segons ha revelat el P. Jozef Platek, superior de l'orde paulina. En unes declaracions a la televisió estatal polonesa, el P. Platek digué que havia viatjat personalment a Roma, per convidar a Sa Santedat.

Afegí que el Pontífex acceptà la invitació per assistir al 600 aniversari de la fundació del monestir de Jasna Gora pels monjos paulins. L'aniversari coincidirà amb la pelegrinació que cada any s'organitza el 15 d'agost, festa de l'Assumpció. Joan Pau II ja va visitar Polònia durant nou dies, el juny de 1979, pocs mesos després d'haver estat escollit Papa.

Geray Morawski, que ha representat la figura del Papa, en la pel·lícula "Des d'un país llunyà", en el moment de rebre un autògraf de Joan Pau II.

El Papa veié la pel·lícula sobre la seva vida

El dissabte, dia 24 d'agost, Joan Pau II, assistí a una projecció especial de la pel·lícula "Des d'un país llunyà", realitzada sobre la seva pròpia vida.

La pel·lícula és una co-producció italo-polonesa, realitzada pel polonès Krzysztof i produïda per l'italià Giacomo Zanussi Pezzali, conjuntament per la "Trans World Films", la cadena de televisió britànica ITC i la televisió estatal italiana RAI.

A la projecció, van assistir-hi, a més del Sant Pare, en un saló de la primera planta de la residència papal de Castelgandolfo, unes quantes personalitats vaticanes i els qui hi van col·laborar més de prop durant la realització de la pel·lícula.

Es la primera vegada que un Papa es veu ell mateix com a personatge d'un film narratiu. El costum de les productores cinematogràfiques era crear films sobre Pontífex que havien mort. Però la nova "política" de gests de Joan Pau II —que trenca amb l'antiga burocràcia— ha permès la realització d'aquest film. Un con-

sens "estrany" entre el Vaticà, un govern comunista i uns productors capitalistes han possibilitat aquesta iniciativa.

El director de la pel·lícula, Zanussi, ha declarat que se sent confiat davant l'examen de demà. "Jo mai he desitjat fer aquest film, només he acceptat de fer-lo. En principi vaig refusar la idea: em semblava que era impossible, que ens sortiria quelcom mancat de tacte i sense realisme. Vaig anar a Roma per a convèncer els productors de què s'equivocaven. He sofert moltes pressions internes i externes. Per fi vaig tenir una idea: inspirar-me en l'"Andrej Rublev" de Tarkovskij, que era la biografia imaginada d'un pintor medieval com a pretext d'un fresc històric cultural sobre Rússia. Per fer "Des d'un país llunyà" ha adoptat la mateixa fórmula: un excepcional destí individual, el de Joan Pau II, com a fil conductor d'un fresc històric cultural, però també polític-religiós dels darrers cinquanta anys de Polònia.

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

(Ve de la primera pàg.)

Importants declaracions del Dr. Jubany

Les autonomies

Sobre si les autonomies poden crear problemes i sobre si s'hauria anat massa de pressa en aquest terreny, el doctor Jubany manifestà que es tracta d'un afer d'ordre polític i opinable. Tanmateix creu que "s'ha de tenir en compte unes realitats sociològiques, culturals i històriques que existeixen a Espanya..." Pel que fa a Catalunya "l'haver-li concedit l'autonomia ha estat un acte de reconeixement de la nostra personalitat sociològica i política, pregonament arrelada en la nostra cultura, la nostra llengua, els nostres costums i la nostra història. No crec que hi hagi hagut cap excés ni presses en aquest reconeixement", conclou el bisbe de Barcelona.

Bisbes catalans a Catalunya

L'afirmació del cardenal Tarancón que "fóra un retrocés que a Catalunya o al País Basc, tots els bisbes fossin catalans o bascos" ha sorprès pel que suposa de lleugeresa en l'apreciació de les qualitats bàsiques del pastor diocesà i del dret dels fidels que constitueixen el poble de Déu.

"Els fidels tenen dret a voler que el bisbe parli llur llengua"

Aquests, segons les paraules del bisbe de Barcelona, "tenen el dret a requerir que el seu bisbe parli llur llengua, i coneguïn els costums i necessitats del País"... I pel que fa als pastors, "perquè l'acció pastoral sigui vàlida i eficaç —afegeix el Dr. Jubany— ha de passar per les coordenades de la cultura del poble". Per tant —conclou—, podrà realitzar millor l'ofici pastoral "el bisbe nascut en la mateixa terra o en un país d'identica o semblant cultura". Encertadament, el cardenal recorda com la seu de Barcelona "fou regentada per bisbes catalans, valencians o mallorquins, des del pontificat del bisbe Català —a finals del segle XIX— fins als anys 30" i que no creu que "de la història d'aquests pontificats s'en pugui concloure un empobriment de l'Església".

Qüestions d'actualitat

El cardenal Jubany es pronuncià, també, en l'esmentada

entrevista, sobre el lamentable afer de l'oli de colza adulterat i les morts de tanta gent, sobretot de les classes socials més humils —afer que qualifica d'indignant i preocupant— i recorda que la moralitat no es limita sols a les relacions sexuals, sinó que "també inclou la virtut de la justícia, pel que fa als guanys i als negocis", i invita a "les autoritats i als ciutadans a reflexionar molt seriosament sobre l'actual devallada de la moralitat en els costums privats i públics del nostre país".

Sobre la qüestió de la possible instal·lació a La Roca d'un dels mòduls de la presó que ha de substituir l'actual presó Model de Barcelona, el Dr. Jubany reitera el que ja va manifestar el senyor Bascompte, delegat diocesà per a l'economia: "La finca no és a la venda. Per altra banda el poble de La Roca s'oposa a la construcció de la presó als límits del seu territori..., amb arguments molt raonables. L'Arquebisbat comparteix el parer del poble

i així ho ha manifestat, de paraula i per escrit a les autoritats competents. A l'Estat li resta el recurs de l'expropiació forçosa que, aleshores, haurà de seguir el curs de la llei".

Referint-se a l'entrada en vigor de la "Llei del divorci" i l'actitud de l'Església envers els catòlics que es vulguin divorciar, l'arquebisbe de Barcelona, després de recordar que ja pel juliol va afirmar que aquesta llei constitueix "una veritable interpellació per a l'Església", reafirma que aquesta "es manté ferma, en primer lloc, en considerar indissoluble el matrimoni vàlidament contractat davant d'ella. Així doncs, no reconeixerà els efectes d'una sentència de divorci dictada per un jutge civil anul·lant un matrimoni eclesial, ni tampoc admetrà un casament davant l'Església d'una persona divorciada d'un anterior matrimoni canònic", cosa que no exclou el que l'Església emprengui una "acció pastoral extraordinàriament important" tant en la

preparació dels que es vulguin casar per l'Església, com en l'ajuda misericordiosa "als cònjuges, el matrimoni dels quals s'hagi trencat, ajudant-los a conservar llur fe i a realitzar en llur vida cristiana tot allò que l'Església els permeti".

Finalment, el cardenal Jubany s'ha referit al nou curs subratllant que "pensa portar a bon terme el programa que el Consell de Govern va elaborar després de l'Assemblea Diocesana per a un plaç immediat" i indica la seva preocupació personal pel tema de la catequesi, a la qual "vol atorgar una atenció especial, pensant sobretot en les classes més pobres i necessitades socialment, que són les que han de ser evangelitzades en prioritat".

I pel que fa a la renovació anunciada desl vicaris episcopals territorials "que constitueixen —juntament amb els bisbes auxiliars— l'equip de govern de la diòcesi, el Dr. Jubany ha dit que "encara no ho té tot decidit i que tindrà molt en compte les consultes realitzades".

Creiem que aquestes declaracions de l'arquebisbe de Barcelona a "La Vanguardia", difoses també per la ràdio, tenen una importància capital.

Un escut per a la seva Plaça Major

L'escut de Gerri de la Sal ha estat col·locat al centre de la recentment arreglada Plaça Major (Foto: Ricard Font).

Entre les millores que l'Ajuntament de Gerri de la Sal ha realitzat recentment a la població, hi ha la Plaça Major que ha estat arreglada convenientment. Aquesta obra ha estat realitzada d'acord amb la tradició arquitectònica de la vila.

Per a donar-li solemnitat s'ha col·locat al centre de la plaça l'escut de la població tallat en pedra obra de l'escultora Rosa Martínez Brau, que ha donat a la població l'esmentat relleu. Es tracta de l'artista que està realitzant l'estàtua del general Moragas que aquest mes de setembre s'erigirà a la població de Sort.

L'artista Rosa Martínez que des de fa uns anys passa les seves vacances a aquesta població pirinenca, ha presentat en la

seva pròpia casa una interessant exposició de tota la seva obra escultòrica que es veu visitada per nombros públic que aquests dies passa les seves vacances al Pallars Sobirà.

Un total de 52 obres són les exposades; algunes d'elles demostren allò que pot realitzar aquesta dona artista, amb un resultat en molts casos d'autèntic valor.

"Es important fer ressaltar que Gerri de la Sal ha inspirat moltes de les obres que Rosa Martínez Brau ha realitzat". Ens deia l'alcalde senyor Semino. "Les obres que ha donat a la població —afegia— fan que els pallaresos ens sentim orgullosos ja que ha sabut captar la sensibilitat dels nostres pobles".

R.F.

Des de fa 79 anys apliquem el mutualisme autogestionari.

AGRUPACIÓ MÚTUA

Si coneixeu algun soci, pregunteu-li què en pensa. Si coneixeu algú que ja ha fet tard* i se'n plany, pregunteu-li per què hauria volgut ser-ne.

Tothom, homes i dones, des dels 16 anys, podeu formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Informe-vos-en: algun familiar o amic deu ser un dels 215.000 socis o sòcies que formen l'Agrupació Mútua i us en parlarà.

Si voleu, telefonau al 318 18 00 - 318 40 50 de Barcelona o visiteu l'estatge social a la Granvia, 621 de 8 a 14 hores.

*perquè ja ha complert els 40 anys.

Distinció pontificia a Jordi Bonet

Barcelona.- En el ple del Consell Mundial de la Conferència Internacional Catòlica de l'Escoltisme, celebrat en el Ministeri d'Afers Estrangers del Senegal, el conegut arquitecte barceloní, Jordi Bonet, actual director general del Patrimoni de la Generalitat, ha rebut de mans del cardenal arquebisbe de Dakar, Jacint Tihandoum, en nom del Papa, el nomenament de comendador de l'orde de San Gregori Magne.

Amb aquesta distinció pontificia, la Santa Seu ha volgut reconèixer el treball realitzat per Jordi Bonet a favor de la presència de l'Església al si del Moviment Scout Mundial. Format al costat de mossèn Batlle, de qui aquest any es compleixen 25 anys de la seva mort, Jordi Bonet ha estat successivament responsable general de Minyons Escoltes de Catalunya, fundador i primer president del Moviment Scout Catòlic, que agrupa els escoltistes diocesans de tot Espanya, i darrerament secretari general de la CICS, organització internacional catòlica que agrupa les associacions catòliques dins l'escoltisme mundial. Jordi Bonet fou elegit per aquesta última responsabilitat fa quatre anys, a Montreal, i durant el seu mandat ha vist créixer associacions a tots els continents.

Bon MOT - Bon COR

El MOT és l'expressió més viva de les coses, dels pensaments i àdhuc dels sentiments. N'és el símbol. Gràcies a la paraula —escrita o parlada— els humans ens comuniquem entre nosaltres; l'esposa, els fills, els pares... I esdevé més home com més expansiu es torna. Ve a tomb de recalcar que l'existència dels pobles perilla quan els manca un òrgan d'expressió col·lectiva.

La decadència del poble català neix amb motiu de malhaurat Decret de Nova planta. Aquest magall va obrir una rasa molt profunda al voltant de l'arbre esponerós que era Catalunya en aquell temps. Va deixar-lo sense connexió amb les seves pròpies arrels. Va negar-li tots els mitjans de comunicació. Va rompre el lligam secular de les institucions del seu poble. Les branques, les fulles, el tronc i el fruit es van desentendre del suc de les arrels. I així és com ens ha pervingut un poble mal nodrit, arryonyat, sense esma de superar-se. Tot per la manifesta manca de circulació inherent en tota mena de vida. I mentre no ens tornin els mitjans (actuals) de comunicació —entre ells la ràdio i la televisió catalanes— serà inútil de parlar d'un estatut d'autonomia. Fet aquest preàmbul, cal dir que el bon mot sorgeix, semblantment, d'una comunicació fluida a l'hora d'expressar els nostres sentiments. Les persones constantment reprimides, o que veuen llurs sentiments malmesos, adquireixen el costum de ser malparlades. El Bon MOT es basa en la falda d'un esperit assecat i no decebut. "No hi ha retorn" l'arbre és la perfecta imatge d'un home i d'un poble perquè s'hi concentren totes les categories: arrels, tronc, branques, fulles i fruits. Totes elles es corresponen de baix a dalt, a

l'inrevés de les jerarquies pròpies del totalitarismes. Els bons fruits creixen amb l'acostament amb les bones arrels i els bons mots neixen de la perfecta conjunció amb els bons sentiments.

Hem clarificat els conceptes "mot" i "BON MOT". Ens falta fer-ho de la paraula "OBRA".

El MOT "Obra" es refereix sempre a una construcció, baldament sigui feta amb oracions verbals. Que ja és prou gran. El pitjor que hom pot dir d'un altre ser humà és escampar als quatre vents que la seva obra ha estat mal feta. Si es parla d'un arquitecte, d'un novel·lista o d'un pare de família, tots ja sabem què vol dir. Valia més no haver-la començada. Mireu si està dit tot.

Deixem ara l'origen de la mala parla, breument esbossat. Anem a posar-hi remei. Un metge no acusa mai el malalt per molta culpa que tingui del seu mal. El guareix i prou.

L'OBRA DEL BON MOT és un metge col·lectiu que avui s'ofereix al poble català. Fem-ne cas, si veritablement no volen contribuir a la destrucció del "més bell idioma catalanesc" que deien els clàssics. Seria la victòria més planera que regalariem els enemics de la parla catalana; als que s'oposen als "BONS MOTS" de la nostra "BONA MARE".

Ramon Calaf i Esteve Genovès

Sant Cugat

Jornades de consiliaris del Moviment d'Estudiants

Durant els dies 27, 28 i 29 d'agost s'ha celebrat, a la Residència Lestonac de Sant Cugat del Vallès, les IX Jornades de Consiliaris del MUEC (Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians) de Catalunya i Balears. Assistí a la trobada el secretari mundial del Moviment Internacional d'Estudiants Catòlics (MIEC), el català Josep Maria Carbonell.

Durant aquests dies s'estudien els continguts de la fe en la qual s'educa als joves. En primer lloc fou presentada una monografia sobre una experiència concreta de la tasca del consiliari. Seguidament es posaren de relleu les característiques més importants en el procés de fe dels joves: referència a Jesucrist, al misteri de l'encarnació, mort i resurrecció i a les seves actituds fonamentals. D'altra banda, s'observaren les deficiències següents: desconeixement catequètic i poca vinculació amb l'Església i amb la celebració dels Sagraments.

També s'aprofundí sobre l'espiritualitat pròpia dels moviments especialitzats i sobre la importància de l'experiència com a punt de partença de l'educació de la fe; una experiència que tingui present la quotidianitat i es comuniqui per mitjà del compromís. Sobre aquest punt, mossèn Rovira Belloso, professor de la Secció Sant Pacià de la Facultat de Teologia de Barcelona, aportà diversos criteris perquè l'experiència parcial i concreta de la fe dels joves pugui englobar-se en un marc de referència més ampli. Finalment, els assistents a la trobada coincidiren en la necessitat de dur a terme una reflexió teològica i una educació de la fe que tinguin en compte els desafiaments de la societat actual, i especialment, del món dels estudiants i de la cultura.

Afecten a 14 capellans i un matrimoni

Nous nomenaments al bisbat de Solsona

Solsona.- El bisbe de Solsona, Mons. Miquel Moncadas i Noguera, ha signat els següents nomenaments:

- Mn. Antoni Bach i Riu, director de l'Arxiu Diocesà.
- Mn. Joaquin Calderer i Serra, director del Museu Diocesà.
- Mn. Josep Tuneu i Torres, membre de l'equip parroquial de Sant Llorenç de Morunys i Encarregat de les Parròquies de Cambrils, Odèn, Canaldà, Llinars, La Corriu, Vilacireres i Sisquer.
- Mn. Pau Bordera i Canals, Ecònom de Sidamon i Encarregat de Fondarella.
- Mn. Francesc Canals i Sampons, Ecònom de Sant Antolí i Encarregat de Talavera, Montlleó i Pallerols.
- Mn. Víctor Sallent i Batlló, Cap de l'equip responsable de Fígols, Sant Corneli, Fumanya, Malanyeu, Sant Jordi i Rodonella.
- Mn. Miquel Xandri i Farràs, Membre de l'equip responsable de Fígols, Sant Corneli, Fumanya, Malanyey, Sant Jordi i Rodonella.
- Mn. Miquel Xandri i Farràs, Delegat Diocesà de Pastoral Sanitària.
- Mn. Ramon Barrera i Serra, Delegat Diocesà de Missions i de Cooperació entre les Esglésies.
- Mn. Fermí Manteca i Rodríguez, Ecònom de Biosca, Encarregat d'Ivorra, i Responsable de la pastoral de joventut de l'arxiprestat de Torà.
- Mn. Ramon Florensa i Gaya, Encarregat de Lloberola.
- Mn. Ramon Barniol i Roca, Ecònom d'Ogern i Encarregat de Ceuró.
- Mn. Ramon Barniol i Roca, Responsable de la Pastoral a l'Escola Professional de Solsona.
- Matrimoni Barniol-Estany, Membre de la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar, representant de la zona del Cardener.
- Mn. Lluís Prat i Sabata, Delegat Diocesà de Pastoral Litúrgica.
- Mn. Lluís Prat i Sabata, Ecònom de Perecampes i Encarregat de Torredenagó.
- Mn. Lluís Prat i Sabata, Substitut del Canceller-Secretari General (per dos anys).
- Mn. Jordi Sala i Fígols, Encarregat de Viver de Serrateix i de Sant Joan de Montdarn (per dos anys).

Propera ordenació d'un diaca solsonenc

Mollerussa.- El vinent dia 26 de setembre, el bisbe de Solsona, Mons. Moncadas, ordenarà Diaca a Mn. Isidre Sala i Molins, a la Parròquia de Mollerussa. Mn. Sala, natural de La Coromina de Car-

dona, ve exercint els ministeris de Lector i Acòlit en aquesta Parròquia de l'Urgell, després d'acabar els seus estudis de teologia. L'ordenació tindrà lloc a les 5 de la tarda.

Nous delegats episcopals a Barcelona

Mossèn Aragonès, Pié, i Sauró

La Secretaria General de l'Arquebisbat de Barcelona ha publicat la següent comunicació:

"La Delegació d'Ensenyament i Catequesi de l'Arquebisbat de Barcelona queda modificada, després de la dimissió de mossèn Joan Bada que, durant vuit anys, ha treballat incansablement i amb encert, donant un fort impuls a les activitats i orientacions, no sempre fàcils, de la Delegació.

Tenint en compte d'una banda la pluralitat de problemes, ben complexos per cert, de la Delegació, i de l'altra la urgència d'una tasca evangelitzadora i catequètica eficaç en els moments actuals —tan encoratjada per la nostra Assemblea Diocesana— el senyor Cardenal ha decidit nomenar tres delegats episcopals per les àrees de catequesi, d'ensenyament i d'escoles parroquials. Les tres delegacions tenen uns objectius ben clars en

llur activitat i serà fàcil que hi hagi una coordinació entre elles, quan aquesta sigui necessària".

Els nomenaments signats pel Sr. Cardenal són els següents:

Delegat Episcopal per la Ca-

tequesi: Mossèn Josep M. Aragonès i Rebollar.

Delegat Episcopal per l'Ensenyament: Mossèn Salvador Pié i Ninot.

Delegat Episcopal per les Escoles Diocesanes: Mossèn Carles Sauró i Calzada.

UNIVERSITARI A MITJA PENSÍO

Tenim cura dels seus fills en règim de mitja pensió. Tot confort. Places limitades. Serietat absoluta. Demanem i donem màximes referències. Per a informació escriure a: Carme Vullat, Buscarons, 22, pral. 2a. Barcelona 22

Matrícula oberta, ESCOLA CANIGÓ

Ensenyament especial Pretaller i Taller Avda. Vallvidrera, 22-24 Tel. 203 25 70 - 247 84 28 201 46 07

Camp de Barcelona pot inundar-se
el desguàs del barri. Els comerços
fets malbé. Els veïns, inclosa és clar
per a solucionar-ho d'una vegada,
milions s'han perdut i hom vol que

Inqui i dest al barri

“La nit del 21 d'agost quedàrem bloquejats per l'aigua que anava entrant. Al final ens poguérem escapar amb aigua fins el coll gràcies a què la pressió de l'aigua feu caure una porta. Sort que les instal·lacions elèctriques funcionaren i així vèiem cap on anàvem. Com que l'aigua sortia de les clavegueres tot estava cobert de llot pudent. Impressionava veure com les coses nedaven en mig de l'aigua bruta. Amb tot, no em vaig angoixar gens en veure que l'aigua cada vegada em pujava més amunt”.

Així s'expressava el rector de la bella església romànica barcelonina de Sant Pau del Camp, Joaquim Trias Birbas a CATALUNYA CRISTIANA precisament el dia que, després d'una setmana d'estar interromput el culte a causa de les destrosses que féu l'aigua, se celebrava el primer acte cultural: un casament.

Veritablement l'aspecte que oferia la petita església romànica era desolador. El coquetó claustre havia estat convertit en un improvisat estenedor: uns cordills anaven de banda a banda de les columnes i sobre d'ells estaven estesos tota classe d'ornaments molls, bruts pel llot pudent. Hom hi podia veure tota una gamma de casulles carregades d'història per velles i passades de moda, maniples, estoies, cingols, albes, antigues capes pluvials, cortines, coixins... Tot això donava l'aspecte d'un campament de hippies. De manera que poguérem veure com el rector explicava als turistes que miraven atònits l'espectacle, que tot allò era degut a l'aiguat. Valia la pena curar-se en salut ja que potser haurien marxat amb un mal concepte del país...

Salvar l'arxiu de la mullena

“Quan vaig veure de quina manera plovia vaig baixar junt amb un veí a les dependències de l'arxiu per a poder-lo salvar. Però amb deu minuts l'aigua ja havia pujat a dos metres i a l'arxiu arribà ben aviat a metre vuitanta. tot nedava en mig de l'aigua bruta, tot estava convertit en un caos. En fi, tot era una desgràcia”, ens digué mossèn Trias.

Comprenem els mots del rector ja que uns joves estan assecant full per full amb un assecador de cabells, amb paciència xinesa, els llibres parroquials i altres documents. Després hi posen un líquid per evitar que aquests fulls es puguin florir, i s'hi facin bolets.

En sortir, el senyor rector encara trobà en mig de la brossa un full d'un document que l'aigua l'havia portat fins allí.

L'orgue neda per segona vegada

Entre els objectes afectats per l'aigua hem d'esmentar l'orgue que neda per sobre l'aigua bruta per segona vegada, que serà la definitiva perquè ha quedat tant destrossat que difícilment es podran tornar a sentir les seves notes.

Es una veritable llàstima ja que era bo i era una part integrant de les funcions religioses que se celebraven a l'església. No cal dir que hauran de comprar-ne un de nou.

També s'han fet malbé algunes partitures de música que reberen la mullena i que ara es

Els mossos d'esquadra

LES MULES SÓN BEN VIGILADES

... A L'HOSTAL

SI! JO ELS HE VIST. SERIA MILLOR NO HAVER ENTRAT... APARENTEM CALMA... FEM VEURE QUE NO TENIM PRESSA... COM SI JA HAGUÈSSIM FET LA VENDA DE MULES.

AL FONS HI HA GENT D'EN CARRASCLET.

ANEM A L'HOSTAL A SOPAR. ENS CALDRÀ FER CAMÍ TOTA LA NIT SI VOLEM GUANYAR TEMPS I BURLAREN CARRASCLET.

LLAMP! EN VECIANA... FA CARA D'HAVER-NE TOCAT DE CALENTS... JA S'HA VENUT LES MULES ALS FELIPISTES.. MALA NEGADA!

QUI ÉS EN CARRASCLET?

UN CAPDEVANTER DELS MIQUELETS. ELS MIQUELETS SÓN GRUPS DE CIVILS QUE COL·LABOREN AMB LES TROPES DE L'ARXIDUC CARLES. EN CARRASCLET ÉS UN DELS HOMES MÉS EFICAÇOS. ENTREGAT, TENAÇ, FANÀTIC, DISPOSAT SEMPRE A JUGAR SE LA PELL. ENFI: TOT UN HOME D'ACCIÓ.

DEIXA'L! DEIXA'L! NO ET DEIXIS PORTAR PEL TEMPERAMENT...

DEIXA'M FER!

VECIANA!

SI VOLS MULES, PAGA! SI VOLS FEREM PREU. PERÒ LI NO EM VULL DEIXAR ROBAR.

JA T'HAS VENUT LES MULES ALS FELIPISTES, TRAI-DOROT? MAL PROFIT ET FACIN ELS DINERS... AQUESTA VEGADA HAS PASSAT PER ULL... PERÒ VIGILA! VIGILA! QUE UN DIA HI DEIXARAS LES MULES I LA PELL.

HO SENTIU? QUÈ SE LI'N DONA A ELL DE LA PÀTRIA... DINERS! VOL DINERS!

CARRASCLET! CALLA! I ACABEM EL SOPAR EN PAU.

ÉS QUE L'ARXIDUC DEIXA DE MENJAR PER LA PÀTRIA? ÉS QUE DEJUNES TU? EL PREU DE LES MULES ÉS UN PREU PER SOBREVIVRE.

CONTINUARÀ

Nens i cap de setmana

Titelles i cercaviles

Poble Nou de Barcelona.- Festa major, dia 12, a les 6 de la tarda actuació de Titelles Babi.

Sabadell.- A l'agrupació de veïns de Gràcia, cançons populars amb l'Arc en el Cel.

Olot.- Dia 13, a les 10,30 matí, actuació dels Falcons de Vilafranca.

Castellar del Vallès.- A les 11,30 del matí, actuació dels Terrabastall.

AUDITORI DEL CIF.- Carrer Aurora 11 bis (entre plaça Pedrò i Paral·lel, a prop del Mercat de Sant Antoni i de la Plaça Folch i Torres). **Marionetes de Barcelona** presenta tots els dissabtes i diumenges a les 7 de la tarda la seva obra de Gran Guinyol, "La por del Dimoni". Espectacle de "Guinyol" molt diferent a l'acostumat, amb ninots d'un metre d'alçada i molta escenografia. Espectacle recomanable per a xics i grans.

Festes populars

Las festes de Santa Tecla, patrona de Tarragona

Els nans de Tarragona surten al carrer per les festes de Santa Tecla. El gegants, els negrets, els cap-grossos i els nans, passen desfilant vers la plaça de braus, on van a lluitar noblement trenta-dues figures del folklore català en la més original de les batalles: "Una partida d'escacs".

Sobre l'arena de la plaça s'ha marcat un tauler gegant. S'hi reproduïx una partida dels recents campionats d'Espanya. Les peces negres són figures folklòriques de la ciutat imperial i les blanques els gegants i cap-grossos d'un barri tarragoní.

La partida és amenitzada amb fragments de composicions de música medieval. Una atmosfera irreal envolta la plaça. Les comparses ofereixen un aspecte fantasmagòric, deslligades de la gent que els acompanya i, que en certa manera, els donen carta de naturalesa. En la humana soletat del tauler, amb els moviments marcats per una intel·li-

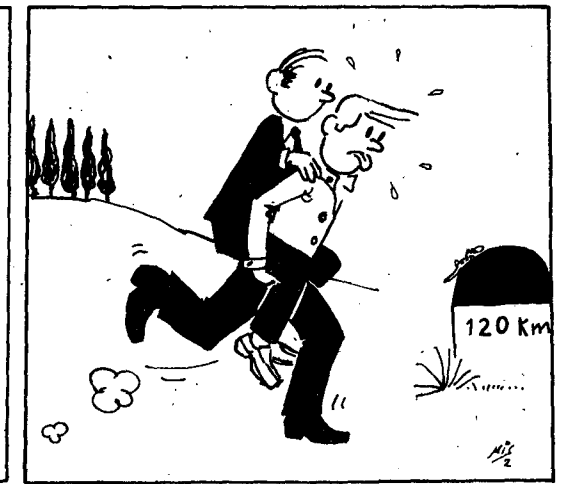
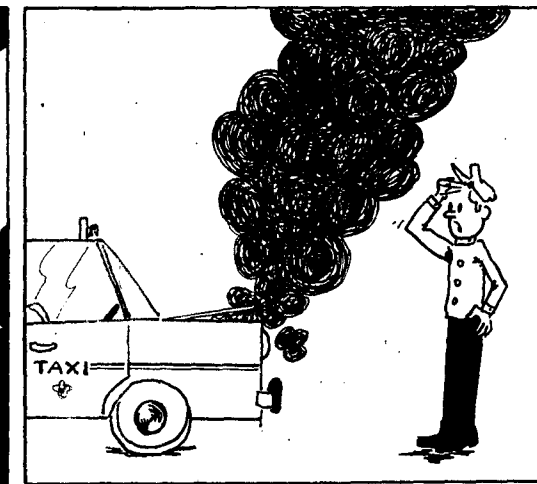
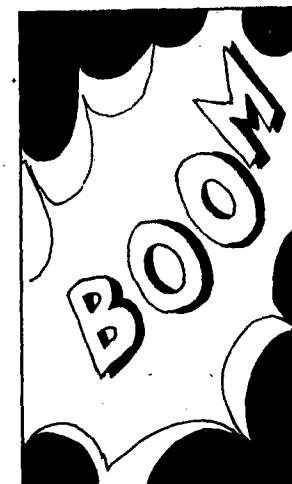
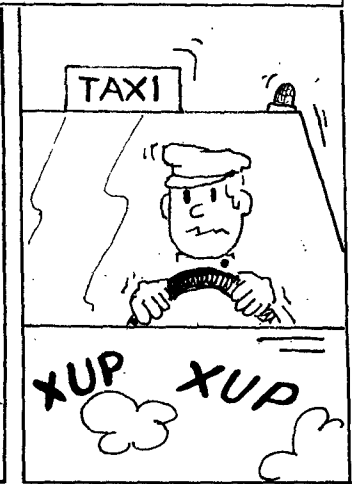
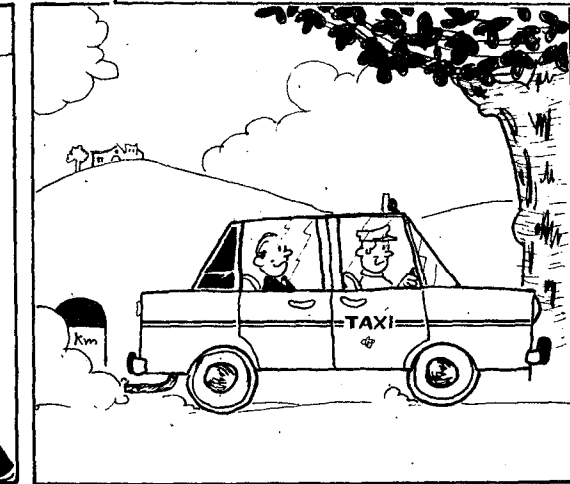
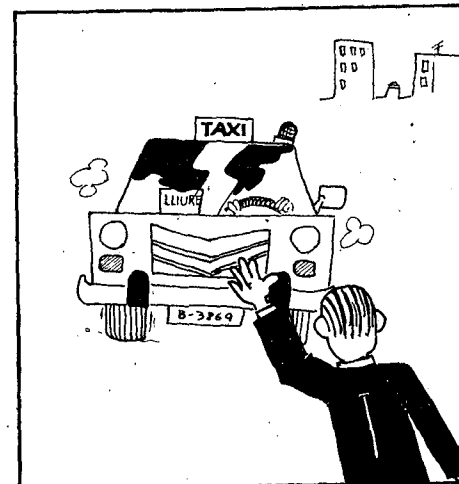
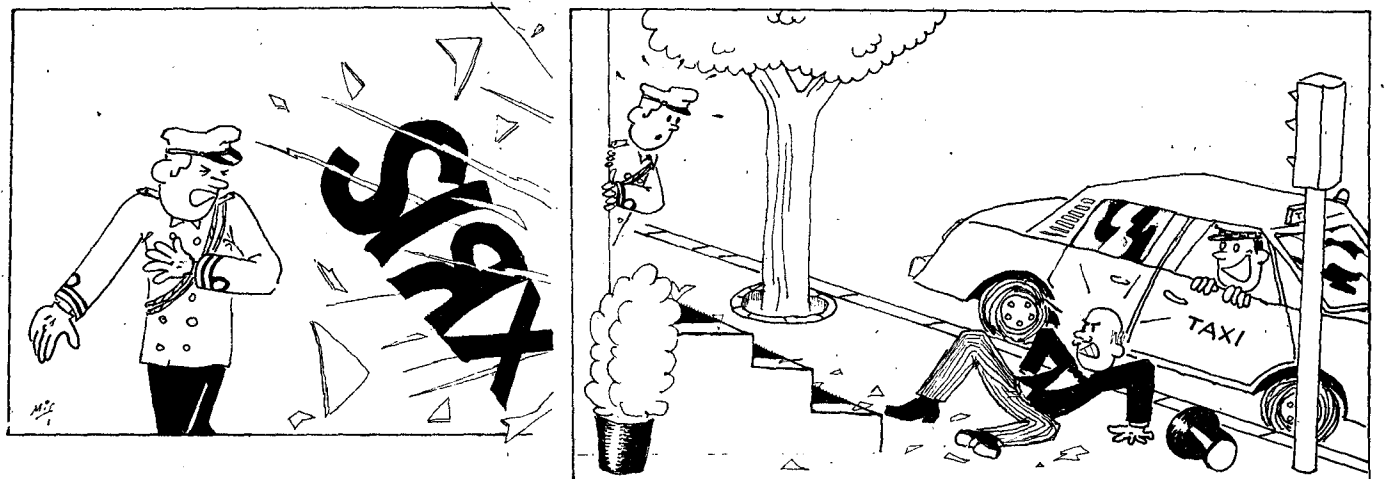
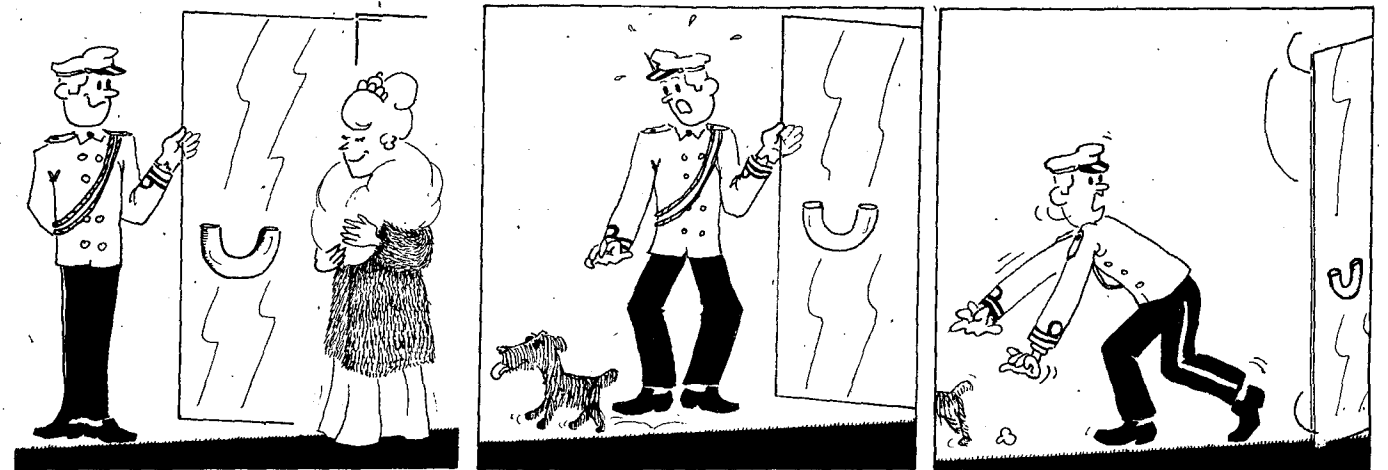
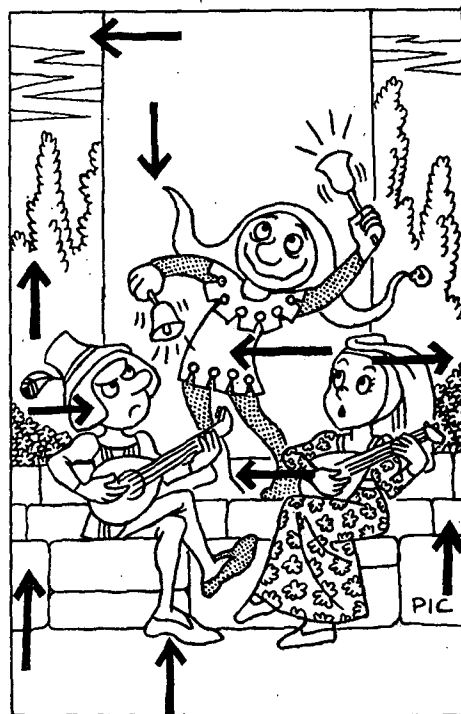
gència superior, semblen símbols festius de la manipulabilitat de l'home.

Les festes de Santa Tecla, tenen justa fama a la comarca. Per això són les festes patronals de la capital. A la cercavila hi participa en "Magí de les timbales", capdavanter que presideix la comitiva tocant rítmicament els timbals, record dels històrics personatges que, al so dels seus timbals, assabentaven el poble que el rei arribava a la ciutat.

Diu Joan Amades que "els nans de Tarragona" formen una de les millors comparses de Catalunya, "per llur valor artístic i per llur riquesa i bona conservació". Hi ha el batlle i set parelles: agutzils, els nobles o senyors, els bandolers, els negres, els arlequins, els pagesos i els pescadors. Hi ha una parella de gegants i una de gegantons, coneguts pel nom del "negret i la negreta", les seves cames són les de la comparsa, cosa que ofereix una xocant desproporció.

Es una obligada visita pels amants a seguir les festes populars, i ¿perquè no?, pels afeccionats als escacs.

Carne Anfosso

Les històries de l'avi Pep

La reina del jardí

Un crit unànime hi ha hagut aquest matí en el clos del meu jardí. Totes les flors han escollit la seva reina. Totes deien a cor: —No hi ha cap flor tan formosa com la rosa! Només ella és la reina del jardí!

I així deia la margaridoia de pètals blancs i de botó daurat: —Tinc un mal fat! Gairebé sense fulla, sóc camallarga, esprimatxada i trencadissa. No tinc ni una engruna de perfum. Si algú s'enamora de mi, és només per provar la seva sort, mentre m'arrenca els pètals que em fan bonica. Ai de mi! Per què sóc així? La rosa sí que és formosa. És la reina del jardí.

—Pobra de mi!, sospirava la humil violeta, tota amagada enmig d'un fullam verdós. Sóc flor de penitència. Només floreixo al temps quaresmal. Sé que tinc una sentor molt exquisida; però, ai!, essent tan petita, gairebé no em cull ningú. Si de cas, és alguna ànima devota i pia que em posa en un pitxer davant del Crist o de la Verge Dolorosa. Trista de mi! Valc ben poca cosa! La rosa sí que és la flor més formosa. Ella és la reina del jardí.

Blanc com la neu de l'alta muntanya i amb una olor molt delicada, murmurava així, el lliri d'aigua: —Sóc el símbol de la puresa dels infants de primera comunió i de les verges del convent. No tinc la vida massa llarga i la meua flor és molt fràgil: em colltorço fàcilment. I això que sé molt bé que sóc formós, però no pas com la rosa. Només ella és la reina del jardí.

El crisantem, flor de l'autumne, amb escàs perfum, deia tot baixet i amb gemec de queixa: —Són molts els qui no fan cap cas de mi. Només em volen els qui han perdut alguna persona estimada. ¿Per què he de ser només flor de cementiri? ¿Per què serveixo solament recordar els passats? ¿Per què he de marcir-me sobre les lloses fredes del fossar? Malaurat de mi! Qui pogués ser com la rosa! Ella sí que és formosa. És la reina del jardí.

—Sóc vermell, diu el clavell, i el meu foc recorda l'amor. Per això em guanyo els cors de tota la jovenalla. El fadrí presumit em llueix al trau de la seva americana; i la donzella em porta sobre el seu pit, mentre aspira la meua flaire fina; i encara agenço la tofa de la seva llarga cabellera. Però, tot i així, no puc pas competir amb la flor més formosa, que és la reina del jardí: la rosa.

I, mentre li feien acatament, repetien la mateixa lloança, la dàlia i el lessamí, els gladiols i les jonquilles, els geranis i els

nards... I s'unien encara a aquestes veus les plantes oloroses, com l'alfabrega casolana i el marduix, la menta de bon gust i la marialluïsa medicinal...

—Mercès, bones amigues, mercès!, els ha dit, sense gens d'urc de sobirana, la rosa encesa, esbadellada al brot més alt del roser, digne setial d'honor. ¿Com puc pagar-vos aquest homenatge que avui em feu? Heu proclamat la meua reialesa; però més que reina, voldria ser la vostra germana. Si pogués, penseu que de grat us empeltaria la meua bellesa i us faria el do d'una bona part de la meua aroma encisadora. Ja sé que això no puc pas fer-ho. Per això, en penyora del meu agraïment i del meu amor, quan arribi l'hora que la besada de l'orajol fi em desfulli, faré que els meus pètals perfumats vinguin a reposar als peus de cada una de vosaltres. Així l'amor serà més fort que la mort.

Jaume Vilageliu

N. de la R.: La setmana passada, el conte publicat portava equivocadament per títol: "La flor de la boirina", essent el veritable títol, "EL FLOR DE LA BOIRINA", i el seu autor en Jaume Vilageliu. Perdoneu els Eixerits i l'autor el nostre error i el nostre oblit.

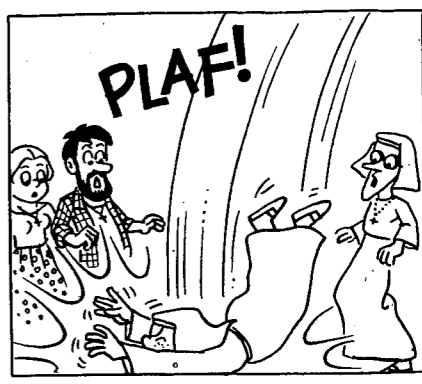
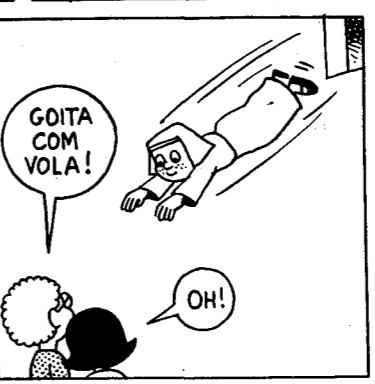
Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

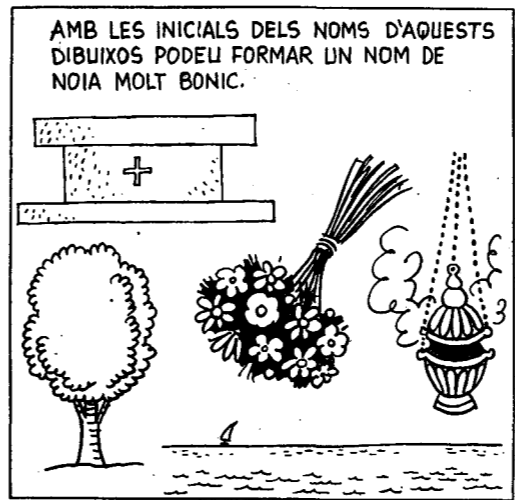
Alliments frescos i naturals

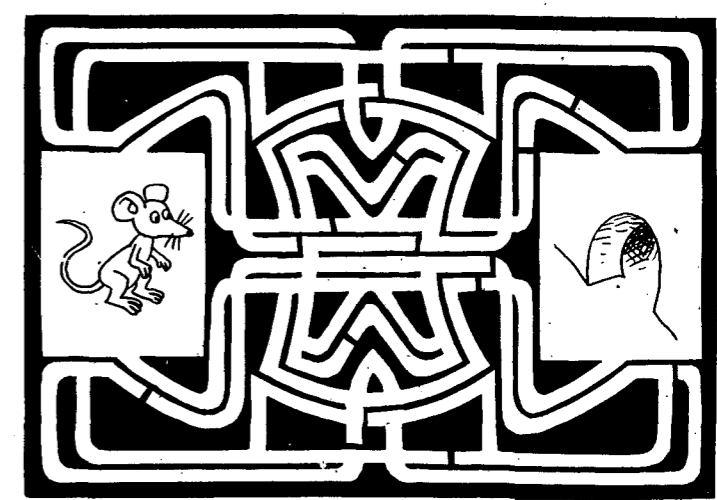
LA FAMÍLIA MOIXÓ

Entreteniments

AMB LES INICIALS DELS NOMS D'AQUESTS DIBUIXOS PODEU FORMAR UN NOM DE NOIA MOLT BONIC.

PER ON PASSARÀ EL RATOLÍ PER ANAR AL SEU CAU?

Introducció a la Gramàtica

em pentina et cerca es despenja ens escriu us demana el porto la porto	va portar-me mirar-te oblidar-se cercar-nos vestir-vos llegir-lo llegir-la	porta'm banya't posi's porta'ns mira'l mira-la	M'escriu t'ensenya s'estimba ens estimbem us estimbeu l'estimben la imiten l'estimben
els tenim les tenim li escriu hi vaig ho sé en tinc	llegir-los llegir-les donar-li portar-hi portar-ho portar-ne	mira'ls mira-les mira-li mira-hi mira-ho porta'n	els estimbem les estimbem li estimbem hi escriuré ho escriuré n'estudio

EXERCICIS. — 1. Per mitjà dels exemples que segueixen, digueu quan s'usen les formes: *me, te, se, nos, vos, lo, los, ne.*
 2. — Quan, les formes: 'm, 't, 's, 'ns, 'l, 'ls.
 3. — Quan, les formes: m', t', s', l', n'.
 4. — Escriviu correctament tots els pronoms que estiguin usats malament o mal ortografiats:
Banyar-se; portarnos; scriuen; los tenim; nos busca; m-interessa; cull-em flors; renta-m; lestudiem; nos admira; me adverteix; me pentina; cercal; Va seguirme tota l'estona. Porta-l a passejar. Se ha tornat dolent. Escriu-ens de seguida. Comprans flors. Vos cercava amb delit. Mirals com dansen. Veniuonos a veure. Mescolta sense dir un mot. Aboca-l tot a la garrafa. Emporteu-se aquest. Deixeuonos estar.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Sant tornem-hi!!!

en pepet elefantet

— Ja s'acosta "sant tornem-hi", Eixerit.
 — Què vol dir això, mare?
 — Doncs, mira, que la setmana vinent has de començar anar a l'Escola.

— Sí, ja ho sé, ja. Prou que hi penso. Escolta, en el cel, sempre seran vacances, oi?

— Què t'empatolles ara? El que passa és que durant les vacances t'has emmandrit.

— Bé, però encara no m'has contestat el que et preguntava; en el cel haurem d'anar al "cole" si o no?

— No siguis ximplet. Tu penses en el cel com si fós "Xauxa". No hi ha paraules ni exemples per dir el què és el cel. Déu serà el nostre cel. La seva vida, el seu amor, el seu coneixement ens ompliran a vessar de goig i felicitat.

— No sé què em passa, mare; el què em dius no ho entenc gaire, però m'agrada molt.

— Doncs, ara, si em vols creure, comença a preparar l'equipatge.

— Per anar al cel?

— A la lluna!

— Per cert que m'haureu de comprar una bossa nova. L'últim dia de classe anava tant carregat que se'm va trencar un tirant.

— Res de comprar. Porta-la ara mateix que la cosiré ben fort.

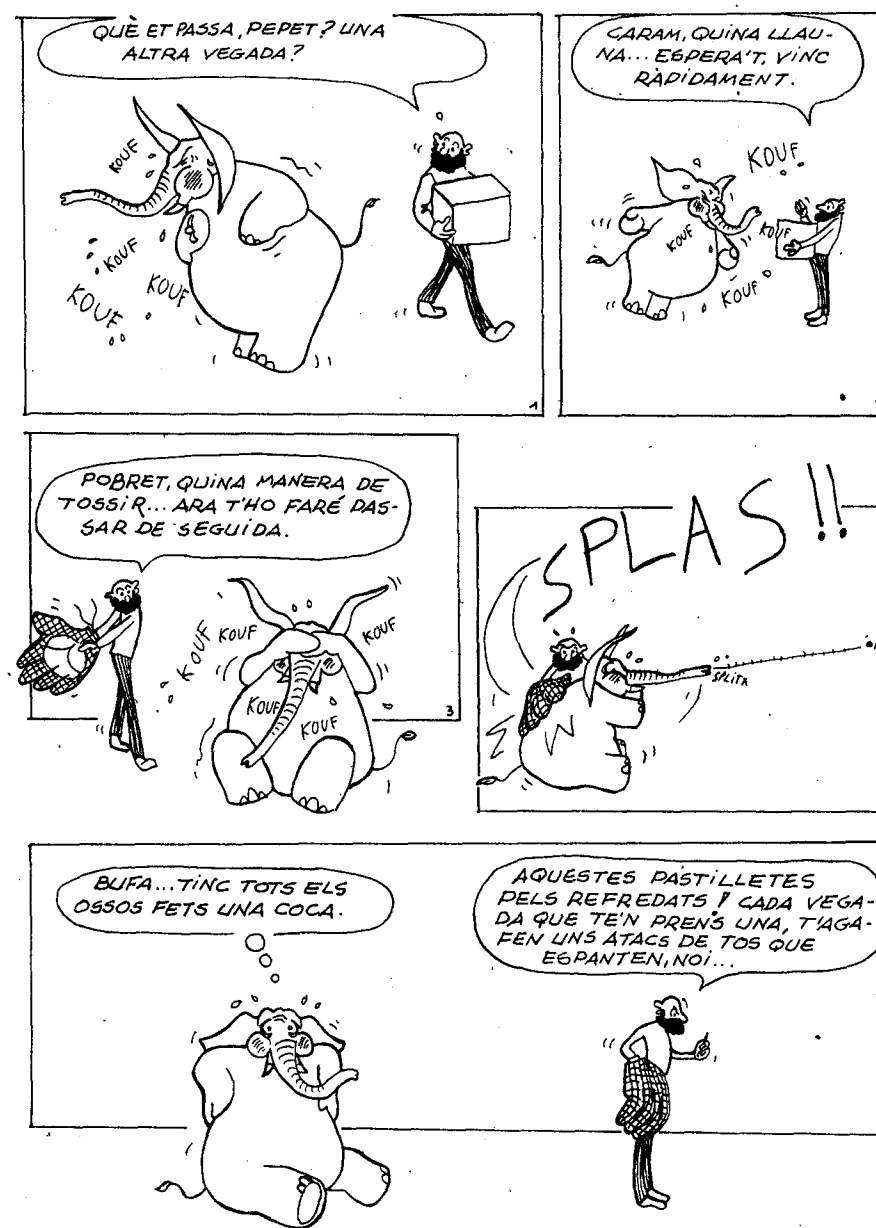
— I si se'm torna a trencar?

— La tornarem a cosir.

— I si se'm torna a trencar?

— Hi ha una solució molt bona. Trencarem la guardiola i en comprarem una de nova.

— Espero, amics, que no se'm trenqui el tirant de la bossa.

L'Església de Sant Pau del Raval, si no s'arregla definitivament, podria quedar plena d'aigua i la parròquia, fan tota mena de gestions però per ara no se soluciona res. Molts de la zona sigui declarada catastròfica.

Inquietud de Raval

trobaven assecant-se en algun racó de les dependències parroquials.

Labor efectiva de la gent

L'aigua que ho cobria tot anà desapareixent a poc a poc, lentament. L'endemà, dissabte, hi anaren els bombers amb tot el material treballant perquè el líquid putrefacte anés marxant. Però també els veïns es portaren d'una manera meravellosa: amb pales, carretons anaren traient la porqueria de l'església, claustre i altres dependències parroquials. Amb tot, no sols foren els veïns els qui esmerçaren llurs esforços en netejar Sant Pau del Camp, sinó també gent del Clot, de Can Tunis i d'altres indrets es prestaren a la labor de neteja. Vertaderament la resposta ha estat àmplia i exemplar.

"Un turista anglès, ens explicà el mossèn, que vingué de visita a Sant Pau del Camp i vegé les destrosses fetes per l'aigua es va treure uns diners de la butxaca i els donà per la reparació de la desfeta. També ho feren uns turistes austríacs. Un senyor de Huelva que s'assabentà per la ràdio de l'aiguat, envià també diners. Podríem posar molts altres exemples de solidaritat".

Els bisbes auxiliars de Barcelona es personaren tot seguit a la parròquia per a interessar-se per les destrosses. El mateix cardenal Jubany que es trobava lluny de Catalunya es posà tot seguit en comunicació amb Sant Pau del Camp quan tingué notícia del què havia passat.

Quan nosaltres estàvem constatant el que havia fet l'aigua, una bona dona féu una ofrena en metàl·lic al senyor rector per la reparació de les desfetes de l'aigua.

No sols la parròquia fou l'afectada

Però no sols la parròquia fou afectada per l'aiguat, sinó també tots els comerciants dels carrers de Sant Pau, Sant Ramon, Oleguer, Tàpies, Marquès de Barberà. Hi ha veïns que han perdut uns quants milions en gènere.

Era impressionant veure botigues amb el gènere fet malbé, botigues en un complet caos degut a l'aigua i al llot: pantalons, vestits, camises, mobles, troques de llanes... tot xop d'aigua i amb una forta pudor que difícilment desapareixerà dels articles.

I el més tràgic del cas és que alguns dels amos de les botigues estaven de vacances i quan arribaren a Barcelona es trobaren amb la desagradable sorpresa de trobar la botiga amb aigua i el gènere fet malbé.

Per això els veïns i el mateix senyor rector volen que la zona sigui declarada catastròfica i que es busquin els mitjans tècnics perquè no torni a passar més. Però els veïns tenen por que un altre aiguat o pluja forta torni a portar la inquietud i la desgràcia a casa seva perquè les seves peticions resulten com predicar en el desert. *Josep Maria Pàmies. Fotos: Mercè Taberner.*

A Girona el 26 i 27

Reunió de l'Església Ortodoxa Europea

Girona ha estat escollida com a seu de la trobada de representants europeus de l'Església Ortodoxa. Es preveu la vinguda a aquesta ciutat d'uns seixanta representants d'aquella Església, els propers dies 26 i 27 de setembre.

Aquests representants tenen el títol de clergues majors i diaques i exerceixen la seva missió pastoral en diferents països d'Occident, com Espanya, Bèlgica, Suïssa, França, Romania, etc. Celebraran diversos actes de caire teològic i pastoral i una Divina Litúrgia a l'església del Seminari, segons el ritus Ortodox-bizantí el dia 27.

El motiu d'haver escollit precisament Girona per aquesta convivència cal situar-lo en la visita que el seu bisbe, Monsenyor Germain, de París, realitzà al nostre, fa cosa d'un any. Llavors el prelat ortodox comprengué que la nostra ciutat encomanava pau i espiritualitat, especialment en el seu barri vell. La seva presència ací esdevindrà un fet ecumènic de gran relleu, ja que l'Església ortodoxa no està pas en plena comunió amb la de Roma. En

la fotografia, l'edifici del Seminari on es celebrarà l'encontre.

M. Caballé

El Consell Presbiteral vota contra la venda del Seminari

El Consell Presbiteral de Girona s'ha pronunciat clarament respecte a diferents consultes que li ha proposat el bisbe de la Diòcesi. Una d'elles feia referència a una possible operació de lloguer o venda de l'edifici del Seminari Conciliar, que ocupa tota una illa de cases al casc antic de la ciutat. La resposta del Consell Presbiteral fou d'una negativa ferma.

En canvi, el Consell aprovà la proposta d'augmentar l'almoina per les misses a 200 pessetes. Igualment acordà adreçar una felicitació, en nom de tot el presbiteri gironí, al Cardenal Narcís Jubany, amb motiu de les seves noces de plata episcopals.

M.C.

Últims nomenaments del Bisbe de Girona

El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, ha signat els següents nomenaments:

- Mn. Lluís Suñer i Roca, Rector del Seminari.
- Mn. Joaquim de Toca i de Ciurana, Ecònom de Tàlala i de Domeny.
- Mn. Josep Balateu i Corominas, Ecònom de Santa Susanna.
- Mn. Enric Costa i Dorca, Ecònom de Tossa de Mar.
- Mn. Francesc Planella i Arnau, Ecònom d'Arbúcies.
- Mn. Josep Maria Pont i Coma, Ecònom de Riudellots de la Selva.
- Mn. Ramon Alventosa i Montfuleda, coadjutor de Calella de la Costa.
- Mn. Manuel Seco Colvillo, coadjutor de Roses.
- Mn. Joan Planella i Barnosell, diaca dels Turers de Banyoles.
- Mn. Joaquim Pla i Gallart, Delegat Episcopal del Secretariat de Justícia i Pau i Consiliari d'Escoltisme.
- Mn. Josep M.ª García i Alique, Director del Secretariat Diocesà de Professors de Religió.
- Mn. Salvador Font i Casas, Delegat Diocesà de Pastoral Sanitària.
- Mn. Josep Arges i Basart, Consiliari de la Federació Diocesana de Pares d'Alumnes.

M.C.

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

En el monestir de Poio

IV Centenari de Tirso de Molina

Poio.— El quart centenari del naixement de Tirso de Molina (fra Gabriel Téllez) es commemorà al monestir mercedari de Poio amb un acte acadèmic, dues exposicions i una missa solemne d'acció de gràcies.

Luis Vázquez Fernández, director de la revista "Estudios", va fer la presentació dels actes commemoratius amb una conferència sobre el tema: "Home natge a Tirso en el quart centenari". Posteriorment va intervenir-hi el comanador del monestir, pare José M. Vallejo, qui va parlar de "Les aportacions dels mercedaris a un centenari" i l'escriptor i acadèmic Gonzalo Torrente Ballester va dissertar sobre "Divagació sobre don Juan".

Al claustre del monestir s'iniciarà una exposició de llibres dels segles XVI i XVII, i una mostra d'uns 3.600 dibuixos fets a la ploma pel pare Nolasco Gaite, en el transcurs de trenta anys de feina.

D'altra banda, amb motiu de complir-se el centenari de la restauració dels mercedaris a Galícia, de la província de la Mercè de Castella se celebrà una missa solemne d'acció de gràcies, que fou presidida per l'arquebisbe de Santiago de Compostela, monsenyor Angel Suquía Goicoechea, durant la qual van ser ordenats sacerdots dos religiosos mercedaris.

Ho ha proposat el bisbe de Bilbao

Rearmament moral enfront del desarmament moral

Bilbao.— El bisbe de Bilbao creu que anem cap a un desarmament moral de la nostra societat. Monsenyor Larrea denuncia allò que veu entre nosaltres: "Fe abandonada o titubant. Esperança molt sovint apagada. Amor molt cantat, però substituït també per l'egoisme o per l'odi. Justícia molt proclamada, però alhora abusos i violacions, robatoris pels carrers i també als domicilis, guany fabulosos, incompliment de compromisos".

Continua enumerant-ho el prelat: "Exaltació dels valors humans, però en molts casos absència de respecte a les persones i a les coses, bretolisme que desconexa el sentit del bé comú i de la convivència social, maltractaments als serveis i béns comuns.

"Apologíes grandiloqüents de la família i la dona, però simultàniament increment d'infidelitats, moltes d'elles justificades o, si més no, corejades pels mitjans de comunicació social.

"Cants a la vida i propaganda de l'avortament. I junt amb això, nudisme, alcoholisme, droga, blasfèmies públiques, llibertat sexual i pornografia sense cap fre..."

"Davant aquesta situació descrita —apunta el prelat— convé molt despertar i adquirir consciència. Prendre consciència que anem malament. Més també prendre consciència que Déu continua a prop dels seus fills i que podem estar ben reïfats que comptem amb la seva ajuda."

En el centenari del seu naixement

Teilhard de Chardin a la TV francesa

L'u de setembre la Televisió francesa dedicà un programa d'una hora i en el millor horari, a les vuit del vespre, l'hora de sopar a França, a l'eminent jesuïta francès Teilhard de Chardin. Aquest programa constava d'una biografia de l'insigne paleontòleg de prestigi mundial, descobridor de nombroses civilitzacions desaparegudes i que fou també un pensador religiós fecund i discutit.

Retrobant la inspiració còsmica dels primers cristians i amb les descobertes de la ciència, aportà una gran contribució a l'obertura del cristianisme al món modern.

Pierre Teilhard de Chardin fill d'una família noble d'Alvèrnia —al centre de França— nasqué l'any 1881 al castell de Sar-

cenat, estudià ciències naturals a la Sorbona de París i participà a la I Guerra Mundial com a sanitari. Fou professor de paleontologia a l'Institut Catholique de París i començà a fer investigacions pràctiques descobrint vestigis de l'home del neolític a Xina, Índia, Birmània, etc.

Quan retornà a París en acabar-se la II Guerra Mundial, la publicació dels seus llibres, assolí un gran prestigi, però també discussió i fins i tot escàndol. Per aquest motiu hagué d'emigrar als Estats Units on, ajudat per una fundació, continuà les investigacions antropològiques.

Després de la seva mort a Nova York el 1955, es publicaren les seves obres completes que la censura religiosa havia prohibit anteriorment.

A Mèxic: aspre debat sobre les relacions Església-Estat

"L'Església no ha de callar"

Mèxic.— Les relacions entre l'Església i l'Estat a Mèxic són objecte d'un aspre debat després de les crítiques que l'arquebisbe d'Hermosillo, monsenyor Carlos Quintero Arce, ha fet darrerament al govern.

Una de les afirmacions de l'arquebisbe és que l'Església "no solament no ha de callar, sinó que ha de parlar de problemes greus com la demagògia oficial, l'augment del deute exterior, l'escassa participació dels mexicans en la vida pública, i la corrupció del sector públic que deixa la nació exhausta". Monsenyor Carlos Quintero Arce considera que "les carències principals són el baix nivell cultural de poble i la mínima participació dels ciutadans en la vida econòmica i política, en què haurien d'intervenir vigorosament".

Separació estricta

Les declaracions de l'arquebisbe d'Hermosillo han suscitat moltes reaccions a Mèxic, país on la Constitució preveu una separació estricta entre l'Església i l'Estat. El secretari general de l'episcopat mexicà ha declarat que monsenyor Quintero Arce havia parlat únicament "a títol personal".

El Partit Popular Socialista, per la seva banda, ha reaccionat tot declarant: "Els capellans no tenen cap autoritat constitucional, política o moral per a denunciar o intervenir, ja que estan al servei d'un Estat estranger: el Vaticà".

Tant els partits de dreta com els d'esquerra consideren que l'Església té dret d'emetre opinions sobre els problemes del país, a condició que no ho faci "des de la càtedra", sinó a títol personal. Finalment, un alt funcionari del ministeri de l'Interior, Luis Dantón Rodríguez, ha subratllat que les declaracions de l'arque-

bisbe d'Hermosillo contradiuen la Constitució. No es tracta d'una provocació —va dir—, sinó d'un "abús de la llibertat que l'Estat concedeix i garanteix per a l'Església".

Drets polítics inexistents

La Coalició d'Esquerra (CI) té la intenció de presentar al Congrés mexicà un projecte d'esmena de l'article 130 de la Constitució del país. Serà perquè els membres del clergat "tinguin els mateixos drets polítics que els altres ciutadans", segons s'ha informat a Mèxic. Aquesta decisió fou anunciada després de cinc dies de discussions intenses "sobre les opinions polítiques de l'Església", discussions provocades per les crítiques de l'arquebisbe d'Hermosillo al govern. Segons el diputat comunista Gilberto Rincón, que és membre de CI, la modificació de l'article constitucional restituirà "als ministres de qualsevol culte llurs drets polítics individuals". El diputat, però, va fer notar que la seva agrupació política "rebutja tota possibilitat que l'Església es fiqui en la política, tant si és en una circumstància com en una altra".

En conjunt, la majoria dels partits, els grups socials i els dirigents sindicals es pronuncien contra aquesta iniciativa de CI. Per exemple, el president de la central sindical Congreso del Trabajo, Faustino Zavala, va dir que "el clergat abusa de la tolerància del nostre règim. No podem permetre que es fiqui en qüestions polítiques".

Ara, a Mèxic, la polèmica ha baixat al carrer, on la gent sembla que discuteix menys el valor de les afirmacions de monsenyor Carlos Quintero Arce que el problema general de la intervenció de l'Església en la vida pública.

Un film realitzat per adolescents

"Dos mons diferents: Haití i Suïssa"

Lucerna.— Quatre nois de Saint-Gall, que tenen catorze anys, han trobat un mitjà nou i original de col·laborar en l'Acció de Quaresma i la beneficència protestant de Suïssa. Els vailets, amb llurs propis mitjans, han fet un film intitulat "Dos mons diferents: Haití i Suïssa" amb l'ajut de material rebut d'Haití.

Es un film que oposa escenes típiques de la vida diària d'Haití a les de Suïssa: el mercat d'un poble d'Haití, per exemple, o unes dones que venen objectes que han construït elles mateixes amb esforç, per una banda, i una avinguda comercial de Saint-Gall o uns grans magatzems d'una ciutat suïssa, per l'altra. O un transport a bast d'ase, a Haití, i una autopista suïssa. Per animar el film hi ha un comentari parlat, simple i espontani, i una música d'una cançó que han compost els nois mateixos.

Els quatre minyons —Martin Schmid, Lukas Dall'Acqua, Thomas Haas i Martin Gasner— ja han projectat el film quinze vegades a Saint-Gall i la rodalia de la ciutat a sales d'escoles o locals municipals. Gairebé sempre el film ha estat seguit d'un col·loqui animat amb els espectadors.

Aquests nois de Saint-Gall

han contribuït així a una presa de consciència més viva i més extesa sobre els problemes del Tercer Món. Semblantment han obtingut un total de dos mil tres-

cents francs suïssos, la meitat dels quals han ofert a l'Acció de Quaresma, a Lucerna, i l'altre meitat a la beneficència protestant suïssa.

AVUI 2000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....

Carrer..... N.º..... Pis.....

Telf..... Població.....

Els prego que em subscriuiguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes.	Trimestral 2.074 ptes.
Semestral 4.458 ptes.	Semestral 4.148 ptes.
Annual 8.916 ptes.	Annual 8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

Publicat pel Departament de Catequesi Familiar de Catalunya

Un catecisme amb noves formulacions

El Secretariat Diocesà de Catequesi de Barcelona ha publicat enguany els materials d'un primer curs de Catequesi Familiar. Hem demanat al Departament de Catequesi Familiar del mateix Secretariat una presentació no solament dels nous materials, sinó també d'aquesta nova forma de Catequesi.

A qui correspon la responsabilitat, d'iniciar un infant a la Fe?

—A l'Església, evidentment, però aquesta Església està primer de tot present davant l'infant en la persona dels pares cristians, i així la resposta caldrà que sigui: als pares d'aquest infant.

Si els pares que es consideren cristians no en són prou conscients?

—L'Església sempre té la missió d'anunciar la Fe, però podrà arribar de forma real i eficaç a aquest infant? Perquè qui educa tot infant és aquell que viu amb ell i li traspasa amb la vida els valors essencials. Són els pares, doncs, o els qui en fan, els veritables educadors. D'altra banda, avui, les nostres comunitats, migrades de forces estan cada cop més lluny de funcions de suplència plantejades en altre temps.

Malgrat tot caldrà intentar suplir la deficiència dels pares?

—I també tenir en compte a quants llocs aquest intent generós ha produït un descoratjament entre els catequistes. Què arriba al cor dels infants del que senten a la catequesi si no té ressò a casa seva? Sabem prou que molts pares ens porten els seus fills només per sortir del pas d'aquesta desafortunada i pastoralment trista primera comunió d'avui, i que aquí acaba tot.

A qui s'adreça, doncs, l'anomenada "Catequesi Familiar"?

—A tots aquells pares que es consideren cristians. En tant que

pares, perquè són els primers, naturals i més eficaços educadors dels valors profunds i sentiments dels seus fills en la infantesa, i per això mateix, han de ser, en tant que cristians, els primers responsables, testimonis i catequistes de la Fe d'aquests fills. Pretén, doncs, fer-los ben conscients que tenen una funció inalienable en la missió de fer cristians els fills. Aquesta és una funció familiar de la que mai se n'hauria d'haver perdut ni la consciència ni la tradició a l'Església, i que avui està descurada a moltíssimes llars. Uns pares que es diuen cristians han de ser capaços d'ensenyar un fill a creure, i de portar-lo a combregar.

Què és el que intenta oferir als pares aquesta Catequesi?

—La Catequesi Familiar vol ser primer de tot una catequesi per als pares. Ajudar-los a conèixer millor els continguts i la riquesa de la nostra Fe, juntament amb la vivència comunitària de l'Església, per tal que en donin testimoni als fills, i orientin la família vers la comunitat.

Quins són els seus orígens i la seva validesa?

—Va començar en altres països, França, Sudamèrica; i després aquí, en diferents llocs i per iniciatives diverses. Finalment ha estat reconeguda pel Secretariat

Diocesà que ha creat el Departament de Catequesi Familiar, i ha promogut jornades de reflexió i d'informació, i la publicació de materials. Els principis d'aquesta Catequesi estan recollits en dos documents elaborats a Badalona (juny del 1976) i a Rubí (1 de maig del 1979).

Dins el marc pastoral de la Catequesi d'infants, quin àmbit comprèn la Catequesi Familiar?

—Entenem que la Catequesi Familiar ateny aquella edat en que els pares són els principals protagonistes de l'educació: des de les primeres preguntes, aproximadament als quatre anys, fins que els infants són capaços d'una primera síntesi de coneixements, als 8-9 anys. A partir d'aquí, el nen reclama una altra pedagogia, la de grup, i el paper dels pares anirà cedint el lloc al del catequista de la comunitat, tot i que aquells hauran de seguir acompanyant i impel·lint el camí dels fills.

El material suau acabat de publicar, i ja en ús a diversos centres, es refereix a l'edat dels

7-8 anys; n'està en preparació un segon curs, per l'edat dels 8-9 anys, i un llibret de pregàries per la família.

I quin és, a grans trets, el seu mètode?

—Els dos elements principals són: el grup de pares, que dirigits per un catequista reflexionen en comú sobre un tema, i el diàleg pares-fill a casa. Altres elements poden ser trobades de grup dels nens, per donar compte del que han après i treballat, i Celebracions amb les famílies.

El material publicat conté per cada tema un full pels pares, un pels infants, i un dossier pel catequista.

Hi ha altres mètodes i materials inspirats en principis semblants que s'empren a diversos llocs.

Val la pena, finalment, notar que aquesta Catequesi no "estalvia pas feina" a les parròquies o centres catequètics, sinó que demana dedicació i esforç, però creiem en els resultats.

Un Congrés sobre els mitjans de comunicació a Milà

Qui educa: la família, l'escola o la televisió?

S'ha celebrat a Milà un Congrés Internacional sobre mitjans de comunicació, organitzat per "Família Cristiana" amb motiu de complir-se els cinquanta anys d'aquesta revista. En el Congrés hom ha exposat en sis punts una "regla d'or", de cara a defensar tots els infants de la "vi-dependència". Són els següents:

—No engegar el televisor durant les hores de menjar.

—No permetre que els infants disposin d'aparells de televisió en llurs cambres de dormir.

—No deixar que l'infant faci els seus deures davant la televisió engegada.

—Establir un límit de temps per veure-la.

—Discutir amb ells l'elecció dels programés.

—Veure la televisió junt amb els fills.

l'empenyi a la recerca de la veritat en un clima de llibertat.

Qui educa: la família, l'escola o la televisió?

Una interessant definició dels diversos camins del compromís d'un diari catòlic, fou oferta pels directius del diari italià "Avvenire". Ha de tenir una direcció horitzontal per tal de fer circular informacions, idees, opinions; una altra centrípeta i centrífuga per exumar continguts formatius i realitzar conjuntament unitat i comunitat; ha de tenir una direcció temporal que faci entendre el quotidià i una altra que proporcioni a les famílies ajut per agafar-se als grans perquè de la vida i constituir-se en protagonistes i no en simples espectadors dels esdeveniments.

Qui educa: la família, l'escola o la televisió? Tan aguda pregunta fou formulada per un humorista catòlic, Guido Clericetti. Un especialista en mitjans de comunicació com ho és el professor Bettetini, diu que "cal superar la passivitat del receptor", adoptant una actitud productiva que ell creu que ha d'ésser, en primer lloc la "lliure elecció d'apropar-se o no" al televisor, una "lectura creativa" del visualitzat i una actitud responsable i participativa. Tot això ho exigeix la natura, "inevitablement ideologitzada, de la comunicació televisiva". Per tal de mentalitzar el telespectador en una actitud lliure i crítica, aconsella l'associacionisme familiar.

Els mitjans de comunicació ofereixen imatges deformades.

En el congrés hi ha intervingut monsenyor Paul Huot-Pleroux, secretari general de la Comissió Episcopal de la Comunitat Europea, el qual ha dit que qui vulgui respondre al desafiament dels mitjans de comunicació s'ha de proposar sobretot adoptar una posició clara i refusar la passivitat. "Vivim en un món pluralista en mitjans i en missatges —ha dit—; no deixem que ens desorientin i visquem fins el fons la nostra vertadera identitat personal, familiar, social, cultural, espiritual".

L'arquebisbe de Milà, Carles Maria Martini, ha recordat als congressistes la urgència d'una presa de consciència del cristià que treballa en els mitjans de comunicació, presa de consciència vocacional que l'empenyi a denunciar les imatges deformades que els mitjans de comunicació ofereixen del món i també

Club TALITA

(que dirigeix la Fraternitat Apostòlica Teresiana).

Psico-pedagògic per a deficients mentals a partir de 70 graus, cultura general, psico-motrocitat, tall i confecció, expressió corporal, ceràmica, dinàmica de grup, etc. Formació humana.

Informació i matrícula, carrer Muntaner, 31, pral. 2.ª
Tel. 254 74 71

J.C.

Calendari

Diumenge, 13 de setembre: XXIV del temps ordinari. Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor. Sant Amat i sant Lligori, bisbes. El sol surt a les 5,29 i es pon a les 6,5 (hora solar). Fira a Planers.

Dilluns, 14 de setembre: L'Exaltació de la Santa Creu. Sant Crescendi, nen, màrtir. Festa major a Bellpuig d'Urgell, Conques, La Floresta, La Granadella i Vilanova de Meià. Fira a Alguaire i Anglesola.

Dimarts, 15 de setembre: La Mare de Déu dels Dolors. Sant Nicomedes, màrtir, i sant Albí, bisbe.

Dimecres, 16 de setembre: Sant Corneli, papa i màrtir. Sant Cebrià, bisbe. Santa Edita, verge i Beata Imelda, verge. Festa major a Calldetenes, Collbató, Les Franqueses del Vallès, Tiana i Vilosell.

Dijous, 17 de setembre: La Impressió de les nafres de sant Francesc, Sant Robert Belarmino, jesuïta, bisbe i doctor. Santa Ariadna, màrtir. Fira a les Bordes.

Divendres, 18 de setembre: Sant Josep de Cupertino, confessor i sant Ferrer, màrtir. Fira a Sant Llorenç de Morunys i Viella.

Dissabte, 19 de setembre: Santa Maria de Cervelló, verge i sant Genari, bisbe.

La Bíblia a l'abast

Així com nosaltres perdonem

(Sir 27:30-28:7 grec)

Aquest text de Jesús fill de Sira podria dir-se que és una glossa de la sisena petició del parenostre. I va ser escrit gairebé dos-cents anys abans que Jesús pronunciés el gran exemple de pregària davant els seus deixebles! No és estrany, doncs, que avui el llegim —enmig de l'església reunida— com a introducció a la lectura de la gran paràbola del rei compassiu i del servent ranciós. Ens cal practicar l'elegància del perdó. **Es odiós irritar-se i guardar rancúnia** (v. 27:33a). El savi, l'home que pensa i actua d'acord amb la llei de Jahveh, sap mantenir a ratlla aquests impulsos i sentiments innobles. No esclata com un volcà inesperat ni cova en el seu interior el ressentiment, esperant l'hora de saltar al damunt dels seus enemics, talment un felí que s'agotna assetjant la víctima. Això és propi del pecador: **el pecador ho fa i no vol apaivagar-se** (v. 33b).

Vet aquí, expressat en aquest verset, tota una visió de la tasca urgentíssima que cal fer en l'educació de les persones i dels pobles. Hem d'educar-nos per a la pau i no per a l'odi.

Malauradament, però, tot sembla que avui s'entengui a la inversa. Irritar-se, guardar rancúnia, no voler perdonar, talment són actituds magnífiques arreu, que diríeu que constitueixen motius de vanagloria. Trista actitud que ensangona el món i fa impossibles les relacions entre les persones civilitzades.

No tenir en compte l'ofensa rebuda

El siracida ens ofereix una colla d'arguments religiosos de cara a fer-nos abandonar la rancúnia. Ve a dir-nos que l'home autènticament religiós és el que sap perdonar els altres homes, perquè té una consciència molt clara de com necessita el perdó de Déu. **El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats** (v. 28:1). Però resulta que, a més necessitem la salut, arribar a la mort amb seguretat de no ser engolits en la tenebra, mantenir-nos fidels a l'Aliança amb Jahveh. I tot això és un do de Déu, al qual sols

s'arriba a través de posar-nos en situació humil de rebre'l, o sigui, de fer palesa la gran dignitat humana d'haver estat fets a imatge i semblança d'ell. Si ell, doncs, perdona, perdonem també nosaltres. Ens cal pensar en tot això, que és un camí que ens portarà a **no tenir en compte l'ofensa rebuda** (v. 7b). És el mateix que dir: ser semblants a Déu és molt més important i molt més gran que tots els falsos sentiments d'homenia que ens puguin pervenir de la venjança. La venjança no fa homes, fa feres. El que autènticament construeix l'home veritable és la bondat i la misericòrdia.

Recorda la fi que t'espera...

Escric aquest comentari, com tots els altres, des d'un poble dels anomenats rurals. La nostra literatura clàssica és plena de drames rurals protagonitzats per la ira i la rancúnia, que porten la venjança. Dissortadament tot això no són solament models literaris d'altres temps. És una realitat tristíssima, que crema els cors i desfà els pobles i les famílies. I no sols en els pobles rurals, sinó també a les ciutats, i fins i tot entre les persones religioses, la dificultat del perdó és un obstacle moltes vegades insuperable, que s'alça com una barrera entre les persones i arriba a produir desastres. Ens convé meditar les paraules que avui llegim en aquesta lectura. **Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat** (v. 6a). I no ens cal recórrer al que passara a l'altra banda de la mort, a la vida eterna. Davant d'un difunt, quantes vegades he pensat que allí, a peu de sepultura, han quedat en no-res d'una ridícula esgarrifosa, totes les infors de la ira, l'orgull de la venjança i la rancúnia que ens ha fet malbé la sang. I és que el millor elogi que es pot escriure sobre la tomba d'un home sempre serà aquest: Era bo i misericordiós. El seu record durarà pels segles.

Josep Mª Aragonès

Temps i camins

Tardor

És aquesta una època de l'any ben característica; un temps de transició entre l'estiu i l'hivern. Un temps, tanmateix, ben significatiu ja que és dedicat a la feina de la sembra, a la qual la gent del camp de tots els temps i d'arreu del món concedeix el màxim valor, per tal com en depèn la seva subsistència. En un dels incalculables calendaris que s'han fet del temps, l'any havia començat també per la tardor, ajustant-se a una lògica concepció agrícola, i encara en sobreviu el record.

A la tardorada les nits s'allarguen i s'enfosqueixen, i, emparant-se en les seves ombres, surten dels seus cataus els éssers més diversos, quimèrics i fantàstics, que durant les nits lluminoses del bon temps perden poder i resten mig amagats i esmorteïts.

Al creient, la tardor li fa veure que la vida humana és efímera i que passa d'una primavera infantil, a l'exuberància juvenil de l'estiu, a una tensa maduresa tardoral i a una posta hivernenca.

Tot això, però, amb l'esperança d'una nova infinita primavera promesa per Déu a tots els homes que el confessen i l'estimen.

J.A.

L'Església celebra

13 de setembre: Diumenge XXIV de durant l'any. Lectures: primera, Sir 27,33-28,9; salm 102; segona, Rm 14,7-9; tercera, Mt 18, 21-35.

14 de setembre: Dilluns. Exaltació de la Santa Creu. Lectures: primera, Nm 21, 4-9, o bé, Fl 2,6-11; salm 77; segona Jo 3, 13.

15 de setembre: Dimarts, La Mare de Déu dels Dolors. Lectures: primera, He 5,7-9; salm 30, segona Jo 19,25-27.

16 de setembre: Dimecres. Lectures: primera, 1 Tm 3, 14-16; salm 110, segona Lc 7, 31-35.

17 de setembre: Dijous. Lectures: primera, 1 Tm 4, 12-16; salm 110; segona Lc 7, 36-50.

18 de setembre: Divendres. Lectures: primera, 1 Tm 6, 2c-12; salm 48; segona Lc 8, 1-3.

19 de setembre: Dissabte. Lectures: primera, 1 Tm 6, 13-16; salm 99; segona Lc 8, 4-15.

teresa de jesus

IV CENTENARI de la mort de SANTA TERESA DE JESÚS

+
 nada te turbe
 nada te espante
 todo se pasa
 Dios no se muda
 la paciencia
 todo lo alcanza
 quien a Dios tiene
 nada le falta
 solo Dios basta
 Teresa de Jesús

Premi de Periodisme "Ramón Cunill"

"Carta de Teresa de Jesús a toda clase de letradillos"

La sisena edició del premi de Periodisme Ramon Cunill ha recaigut en la persona de Nicolás Sánchez Prieto, autor d'aquesta "Carta de Teresa de Jesús a toda clase de letradillos", carta que l'ha fet digno mereixedor de l'esmentat guardó. Per respecte al seu estil eminentment "teresiana" la reproduïm íntegra en castellà.

Sea con vuestras señorías el Espíritu Santo siempre y así sea Dios bendito de que estén en hora buena con salud y buen provecho en lo que toca a los aperejos de su hermoso oficio como son escribanías y demás locutorios. Amén. Que son gran cosa letras (para dar en todo luz, y más si van aderezadas con llaneza, que aunque nunca gusté de bachillerías, pero sí de las de lindo entendimiento como las de vuestras señorías. Que siempre fui amiguísima de leer buenos libros, como agora espabilaría el sentido con vuestros papeles impresos, que llamáis periódicos, y con las palomas mensajeras de los modernos locutorios, que dicen emisoras al oído y lucecitas a la visión.

Mucho encarezco a vuestras mercedes que me hagan buena "profesión ciertamente nobilí-

sima", tal cual llamó a la vuestra mi padre e hijo amadísimo el Papa Paulo VI. Que ella sola puede cambiar lo malo en bueno y a la viceversa. Que tinta que fluye de plumas y locutorios de esos de vuestras mercedes, del corazón viene como de su primer y hondo manantial, y se asemeja al color de los anteojos por donde se ven de tal guisa los objetos y valores transformados según antojo, tal cual su nombre indica. Y así suele ser cortés un día, mordaz el otro, liviano muchos y ropavejero los más, por tomar la conciencia por almoneda sin escrúpulos, de donde se lleva los géneros el mercader que más paga por ellos.

Perdonen estas flaquezas de mujer, a quien buscaron gran compromiso de darme nombre de doctora. ¡Hagámmelo bueno vuestras mercedes

en sus papeles! Perder el sentido no merece ciertamente cátedra ni muceta, pero si se empeñan tendré que recetar lo mejor como doctora, estando más obligada con vuestras mercedes por ser muy gustosa su patrona y despensera. Que aunque de ciencia poca y estrecha que nunca entendió de sacarle moraleja ni aviso, le di bien, así Dios me valga, a la pluma y escribí, como harto de mandaron, el discurso de mi vida tan ruin que no hallé santo. Otrosí moradas, fundaciones, relaciones, avisos, exclamaciones, caminos de perfección y la mar de letras. Y no digamos cartas, lo mismo que poesías que saqué de mi mucho correr y mi temor a no llegar.

Bien me gané el cariño de vuestras mercedes unido al paisanaje que es mucho, aunque el mérito mayor era de mi "letradillo", como yo llamaba tiernamente a la recadera de mis papeles, mi hija sor María de Jesús, de caligrafía tan hermosa como su alma, que lo era mucho. ¡Por eso llamo a vuestras mercedes "letradillos", con parejo afecto! Y porque lo de "masas" y "medios de comunicación social" y otras lindezas de ahora, amén de venirle ancho al menguado saber de esta doctorcita, no dice tanto para mí como ese nombre de mi cosecha. J.M.

Pensant-hi bé

Dal meu carró de pelegrí per Terra Santa (XIV)

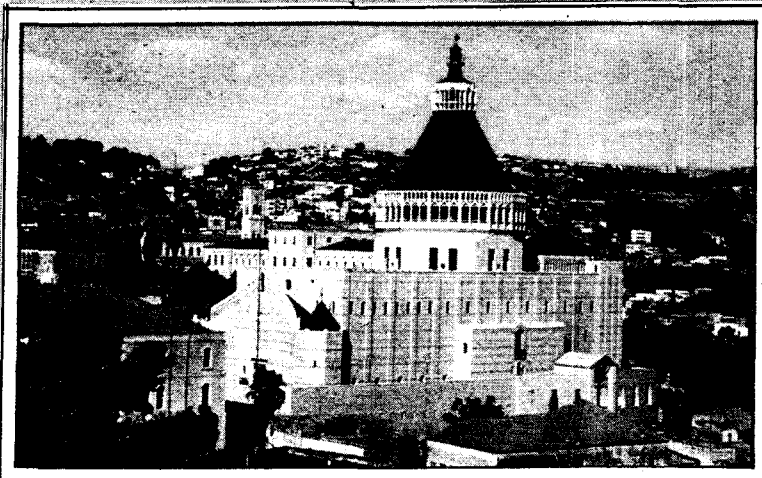
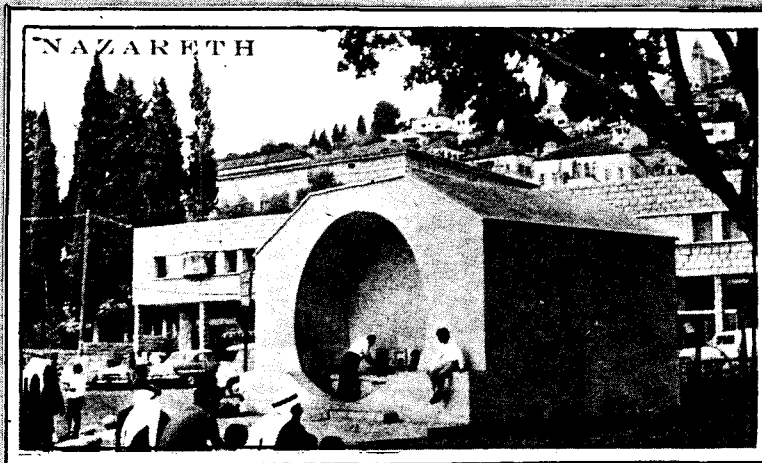
L'anunci de la presència

Natzaret. Basílica de l'Anunciació

"AQUÍ, EL VERB ES FÉU CARN", aquesta és la inscripció esculpida a la pedra de l'altar situat enfront de la gruta excavada a la roca, "Aqui", i aquest mot se't clava a l'esperit.

Des de les primeres comunitats cristianes palestinesques, i a través de tota mena de vicissituds històriques, els cristians de tots els temps han venerat en aquest lloc el fet de l'Encarnació humana del Fill de Déu.

Sota el Santuari actual de l'Anunciació s'han dut a terme diverses fases d'excavacions. Les conclusions generals són: L'existència d'un temple jueu-cristià del s. II-III; en les seves ruïnes s'ha trobat la inscripció "Ave Maria", i una altra referent al "lloc sant de M(aria)". En el s. V s'hi construïx una església bizantina que fou destruïda pels àrabs. En el s. XI els creats la reconstruïxen i l'amplien.

Destruïda en el s. XIII, tanmateix es conserva la gruta que esdevé petit lloc de culte fins que els PP. Franciscans aconseguïxen edificar una nova església a principi del s. XVIII. L'any 1954 comença la construcció de l'actual Basílica consagrada el 26 de març de 1969. És la parròquia cristiana de Natzaret. El nou Santuari presenta dues esglésies sobreposades, l'inferior o cripta al nivell de l'antiga basílica, i el temple superior.

En la primera i davant de la Gruta de l'Anunciació celebrarem l'Eucaristia. És el mateix Verb fet carn en el si de Maria el qui, ara, fet Eucaristia, es dona als cristians sota els veils del pa i del vi. Som cada un de nosaltres, portadors d'Eucaristia, i comprometem en la tasca d'encarnar el Crist en la nostra vida i en la Història, els qui fem perdurable el misteri salvífic de l'Encarnació. La Gruta és extremadament senzilla i presenta les característiques dels habitatges de les zones agrícoles de l'època: habitacions molt reduïdes, sils, cisternes etc. Mai ens farem prou càrrec de la grandesa del gest de Déu d'assumir la pobresa de la nostra naturalesa humana i de la nostra circumstància.

"Avui... s'ha fet realitat davant vostre"

"Jesús se'n va anar a Natzaret... el dissabte entrà a la sinagoga i s'aixecà a fer la lectura... va trobar el punt on hi havia escrit: L'Esperit del Senyor és damunt meu, per això m'ha ungit, per donar la bona nova als pobres... als captius... Jesús començà dient: "AVUI AQUESTA ESCRITURA QUE ACABEU D'ESCOLTAR S'HA FET REALITAT DAVANT VOSTRE" (Lc 4).

Els qui cerquen Déu amb sinceritat, el trobaran; potser no sabran el seu Nom, ni reconeixeran el seu rostre; però Déu serà amb ells, perquè Déu passa constantment pel cor de l'home que,

malgrat ser pecador, se sent interiorment xuclat pel desig de vida, de plenitud i de felicitat. Però els qui no juguen net, tindran Déu davant seu i no el reconeixeran. Els convilatans de Jesús no sabien com conjugar la transcendència de Déu amb la presència de Jesús. Els hauria agradat una exhibició de signes meravellosos. No s'adonaven que la meravella més gran és sentir-se cridat a la fe i estimat per Déu present "davant nostre" i "dins nostre". Qui veu a Ell veu el Pare. "Mira, sóc a la porta i truco. Si algú m'escolta i obre la porta, entraré a casa seva i menjaré amb ell i ell amb mi" (Ap 3).

Pouar el diví de l'existència

Maria com totes les dones i noies del seu temps i del seu poble anava a la font a buscar l'aigua necessària per a la vida de la llar. La font, que els mateixos àrabs anomenen "font de Maria", es troba en una mena de placeta formada per la carretera i la confluència de dos o tres carrers. Encara avui, hi ha qui va buscar-hi l'aigua i els pelegrins a sadollar-hi la seva set. La deu, però, d'on brolla l'aigua, es vanera a l'església dita de St. Gabriel, de la que ja se'n fa esment en el segle XII. A partir del s. XVIII, els monjos greco-ortodoxos l'anomenen de l'Anunciació. La rel d'aquest fet es troba en el text d'un evangeli apòcrif que parla d'un primer encontre de l'àngel amb Maria quan anava a aquesta deu a pouar l'aigua.

A mi, personalment, va suggerir-me la següent reflexió: El cristià que ha rebut per la fe l'anunci del gran esdeveniment "Jesuocrist", font d'aigua viva, ha de pouar constantment del cor de la vida i de la història dels homes, el diví, que és el secret amagat del seu dinamisme i de la seva esperança.

Xesc Soliu

Un llibre

La nostra vocació eclesial (1)

L'autor intenta presentar l'Església en la seva interioritat i en el seu esperit. I això sempre a la llum de la Revelació, de la doctrina dels Pares, escriptors eclesiàstics, teòlegs i del Magisteri de la mateixa Església.

L'objectiu és revifar en els lectors el goig, el dinamisme, l'amor i la responsabilitat de la nostra vocació eclesial. Precisament aquests foren els objectius que es va proposar el Concili Vaticà II en els seus documents sobre l'Església, Poble de Déu.

Les peticions del llibre, curiosament editat per S.A. Casals, es poder fer al mateix autor:

LA IGLESIA |GRANDE MISTERIO|

Rnd. J.M. Solé, c/. Pare Claret, 45, Barcelona-25.

J. F.

(1) LA IGLESIA, grande misterio! Per Josep M. Solé Romà, c.m.f. Barcelona, 1981.

Música

Reformes al Palau de la Música de Barcelona

La Junta directiva de l'Orfeó Català està disposada a reformar completament el Palau de la Música Catalana, obra de Lluís Domènech i Montaner i un dels màxims exponents del modernisme construït el 1908 en el solar d'un antic claustre del segle XVII de sant Francesc de Paula. Es tracta de millorar les condicions acústiques de la sala de concerts així com la comoditat (calor i fred) i les condicions de seguretat. D'altre

banda cal plantejar-se la solució de problemes com la manca de "camerinos" i de lloc per a descans dels intèrprets. Existeixen ja uns projectes fets per un equip d'arquitectes i ara es tracta d'aconseguir els cabals per a dur a terme les obres. Hom espera que Belles Arts i la Generalitat hi contribueixin i celebrar, d'aquesta manera, dignament el 90 aniversari de l'Orfeó Català.

Nou edifici del Conservatori de Sabadell

Al centre de Sabadell, en una torre del carrer de sant Oleguer, la Casa Brutau, en vies d'adcondicionalment s'instal·larà propiament el Conservatori de Música. Cal recordar que fins ara el centre d'estudis musicals de grau mitjà, categoria aconseguida en el curs darrer, estava enquebit en un local de dos-cents

metres quadrats en el Casal del Jovent Pere IV. Però a Sabadell com arreu de Catalunya s'està produint un interès extraordinari per la música i per aprendre a tocar els instruments musicals. Això fa que siguin prop de set-cents les matrícules pel proper curs.

Institut Cultural Femení

Classes diürnes i nocturnes

Centre de formació professional de primer grau
Jardí d'Infància
Tècnic Auxiliar Sanitari
Títol oficial del M.E.C.
Classes especials per a adults

Cursets: Puericultura - Graduat Escolar - Auxiliar Clínica
Informació i matrícula: c/ Muntaner, 31 - pral. 2.ª
Gran Via de Les Corts Catalanes, 602, 2.ª
Tel. 254 74 71

ANUNCIEU-VOS A Catalunya Cristiana

"Fent Pinya"

La diada de Sant Fèlix, a Vilafranca, el dia 30 d'agost, l'anomenat "dia summum" de la temporada, va fer honor al seu qualificatiu, i la podem batejar de diada memorable per l'actuació conjunta de les colles presents a la plaça de la Vila de la capital de l'Alt Penedès, amb una de les fites més destacades de la present centúria d'una exhibició conjunta de colles. Sobresortí la colla Vella de Valls, seguida per la vilafranesca i, finalment, la Joves de Valls. Els castells assolits feren les delícies de l'afició que, per milers, omplien la plaça de gom a gom: en conjunt vam veure 3 quatre de vuit, 3 tres de vuit, 2 torres de vuit amb "forro" i una de set (algun d'ells sols carregat). Re- petim, tota una fita.

Pròximes actuacions:

13 de setembre: A Montblanc: Joves i Vella dels Xiquets de Valls.

A Tiana: Els Bordegassos de Vilanova.

A Vilassar de Mar: Castellars de Barcelona.

16 de setembre: A Sant Sadurní d'Anoia: Joves dels Xiquets de Valls.

Actuacions:

Vella dels Xiquets de Valls
El dia 30, a Vilafranca, van descarregar el dos de vuit amb "forro", el tres de vuit, el quatre de vuit, 7 pilars de cinc i un de quatre, i van intentar el cinc de vuit.

Castellers de Vilafranca.
També per Sant Fèlix, a la pròpia vila, van descarregar el quatre de vuit, 9 pilars de cinc (2 per sota i un al balcó), alguns de quatre i castells de sis nets; van carregar el tres de vuit (al segon intent) i la torre de vuit amb "forro". El dia abans, van

descarregar la torre de set amb "forro", el tres i el quatre de set, castells de sis nets, el nou de cinc net, 4 pilars de cinc (un per sota) i alguns de quatre. El dia 31, a la pròpia vila, van descarregar la torre de set, el cinc de set, 7 pilars de cinc (3 simultanis i un al balcó; un d'ells carregat), alguns de quatre, el nou de sis net (per primer cop aquest segle), el castell de sis net, d'altres nets, a més de carregar el quatre de vuit.

Joves dels Xiquets de Valls

A Vilafranca, el 30, van descarregar el tres i el quatre de vuit, el dos de set, 2 dos de sis, castells de sis nets, 6 pilars de cinc i alguns de quatre.

Els Nens del Vendrell. Anaren a Castellbisbal el dia 23, on descarregaren castells de sis, d'altres nets i Pilars de quatre. El dia 16, als Hostalets de Pierola, van descarregar una actuació bastant igual.

Minyons de Terrassa. El dia 29, a Sant Joan Despi, van descarregar la Torre de sis, el tres de sis per sota, castells de sis net i carregaren el pilar de cinc; el seu Grup de Dones, va descarregar el tres de sis i un castell net.

Castellers de Terrassa. El dia 16, a Sant Martí Seseigaioles, van descarregar la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i castells de sis. El dia abans, a Castelldefels, van descarregar la torre de sis, el pilar de cinc, un de quatre per sota i castells de sis (un intentat).

Els Nois de la Torre. També sortiren el dia 23, i anaren a Torrelles de Foix, on descarregaren el tres de set (al segon intent), la torre de sis, un castell de sis i el pilar de cinc al balcó i intentaren la torre de set.

Jove dels Xiquets de Tarragona. A Poboleda, el 23, descarregaren el tres de set, el dos de sis i alguns pilars de quatre, i intentaren el quatre de set i el pilar de cinc.

Castellers de Sitges. Per la seva festa major, el 24 van descarregar el quatre de set amb l'agulla al mig, 2 tres de set, 2 torres de sis, 2 pilars de cinc (2 carregats), alguns de quatre i castells de sis nets, i intentaren el quatre de vuit. El dia abans, descarregaren la torre de set, el quatre de set net, 2 tres de set, la torre de sis neta, 5 pilars de cinc i alguns de quatre. El dia 5, al Vinyet local, van descarregar el tres i el quatre de set, la torre de sis, el pilar de cinc i alguns de quatre.

Castellers de Ribes. La seva darrera actuació fou a la festa major del poble d'Olivella, el dia 2, on descarregaren castells de sis (normals i nets), el pilar de cinc, el de quatre per sota i intentaren la torre de sis.

Los Brivalls de Cornudella. Per la festa major local, el dia 22, van descarregar el quatre de sis amb l'agulla, el tres de sis i pilars de quatre, intentant la torre de sis. El dia 16, a Maspujols, van descarregar el tres i el quatre de sis i pilars de quatre (simultanis i pel devall). El dia abans, a Siurana, van descarregar el tres de sis, un altre castell net i 3 pilars de quatre (simultanis i pel devall).

Minyons de l'Arboç. Van acabar la seva festa major, el dia 23, amb la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre, castells de sis i d'altres nets.

Jaume Casanova "Crossa"

La sardana i la dansa

Enregistraments

Sense gaire aldarull publicitari hom va engruixint el catàleg discogràfic sardanista. A vegades és una col·lecció només per a subscriptors, com el cas de l'Antologia editada sota els auspicis de l'Obra del Ballet Popular, o altres són enregistraments quasi sufragats íntegrament per medis particulars, ja que d'altra manera no seria fàcil la seva edició com a peça usual dintre el catàleg d'una casa editora.

Presentem avui els volums XII i XIII de la col·lecció Clàssics de la Sardana. El dotzè està dedicat a Enric Morera i Viura, editat per l'Orfeó Enric Morera, l'Obra Sardanista Violetes del Bosc, l'Obra del Ballet Popular i Clàssics de la Sardana. Està interpretat per la cobla La Principal de la Bisbal, sota la direcció de Josep Cassú i Serra, i conté les sardanes La festa major, Matinada, La xica de casa, Rondalla, Girona, A la plaça, La plaça del sol, Catalunya, La nit de Sant Joan, Enyorança, El meu barco, i Baixant de la font del Gat.

El número XIII és dedicat a Antoni Juncà i Soler, editat per l'Agrupació Cultural del Bages, Obra del Ballet Popular i Clàssics de la Sardana, interpretat per la cobla Ciutat de Girona, que ha dirigit en Domènec Moner i Basart. El contingut és L'Antònia, La vaca cega, Enyorament, Gatzara carnavalesca, Cants i planys, L'abella i la flor, Lluny de ma pàtria, Les culleretes de Sant Miquel, Les noies de Prats de Molló, T'espero, Les fires de Santa Creu i Adela.

Dos volums amb dos dels autors més nostres. Morera per la seva forta racialitat, i Juncà per aquestes sardanes airoses i sempre plenes de motius populars.

Un altre volum presentat pertany a la cobla Miramar, de Figueres, que ha enregistrat deu títols del compositor Jaume Cristau i Brunet, director de la cobla, sota el nom genèric de Ginesta i Romani.

Cristau és avui un dels autors moderns més valorats, amb un estil de composició molt propi, moltes vegades reconegut pels diversos jurats que han judicat les seves obres, obtenint premis a Olot, Girona, Tarragona, Barcelona, Lloret de Mar i Figueres, entre els més importants. Les sardanes d'aquest disc obeeixen quasi totes a motivacions d'afecte envers persones o situacions, que l'autor ha plasmat en música. Són les següents: L'honor d'una amistat, Figueres a Pep Ventura, Sant Vicenç, finestral de Montserrat, Llafranc, Cavall Bernat, Ginesta i romani, Germanor mutualista. L'aplec de Vilamacolum, La Unió de Mas-Rampinyo i Flama Catalana.

Josep Ventura

El vent de la nit

9

en saps probablement prou i massa: que se'l dona per mort i que hi ha enzes que parlen de miracles. Ja t'ho explicaré després; deixa'm explicar-te abans la història del meu masover. És ell qui m'ha fotut a la misèria... ja la misèria negra!

La misèria negra... Però ¿no havia estat un personatge? ¿O és que jo les havia somniades, aquelles primeres pàgines dels diaris? El fantasma em mirava amb malfiança:

— No les vas somniat... aquí on em veus, era una de les primeres autoritats; el que és ara...

I em mostrava amb el est el seu vestit atrotinat que li dava aquell aire de naufrag.

— Però tens la hisenda, vaig dir. Una gran hisenda a la plana de Vic, si no em falla la memòria.

— No pas tan gran com això, va fer ell, amarg i despectiu. No pas tan gran. El meu pare, d'amagat meu, n'havia hipotecat alguns trossos, venut d'altres. Segons explicava en el testament, ho havia hagut de fer per pagar-me els estudis a Barcelona. Mentia. El que havia volgut era reduir la meva herència per millorar la de l'altre. Cal que t'expliqui això, que és un xic complicat però picant; resulta que el meu caríssim papà s'havia divertit una mica, saps, d'amagat de la família, oh, discretíssimament. No és fins després de la seva mort que vam saber l'existència d'un fill natural, aparegué en el testament. De manera que, aquí on em veus, tinc un germà. ¡Un germà! ¿Oí que un fill il·legítim és això que vulgarment en diuen un fill de...? El papà em feia hereu a condició d'escaguitar cent duros mensuals, durant tota la vida, al meu... germà. Encara més: si jo morís un dia sense descendència, la hisenda aniria a ell; de manera que no sóc més que això que en diuen un "hereu gravat".

— De totes maneres, fora d'aquest germà que no t'esperaves, ets fill únic...

— ¡I orfe de pare i mare! exclamà aquell orfe de cinquanta anys tot posant-se a riure en sordina. Em paguen, d'arrendament de la hisenda, deu mil pessetes l'any, després t'explicaré aquesta història. N'haig de donar cinc-centes cada mes a l'altre. Fes números, ja la misèria pelada! Que un s'hagi de fer fotre perquè el seu pare, l'any de la picor, es va divertir un amica... Si t'expliqués el meu calvari... Per començar: jo no he conegut la meva mare, com ja saps.

Vaig pensar que jo tampoc no havia conegut la meva o a penes i que en el mateix cas es trobaven en Lluís i en Soleràs; però almenys ell, en Lamonedà, havia conegut el seu pare, l'havia tingut allà, a la casa pairal, fins a molt vell:

— ¿El meu pare? Mmmm, el meu pare... Més val que no en parlem. Ja saps que la meva mare era la germana d'aquest doctor Gallifa que tant et preocupa i que va morir d'accident poc després d'haver-me posat al món; doncs bé, si en saps això, ja en saps tant com jo mateix. Mai el meu pare no me n'havia dit res més. El meu pare, mmmm... no men parlava mai.

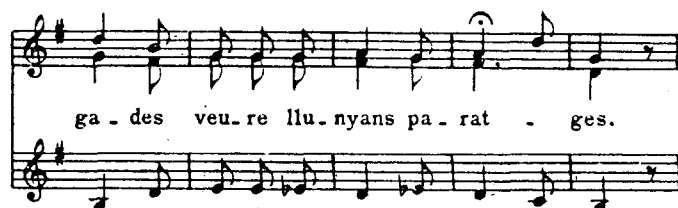
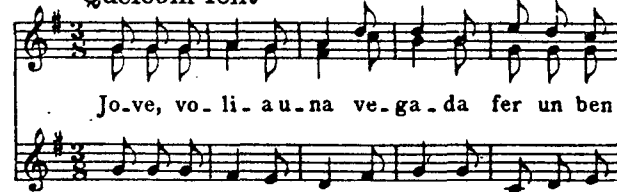
Sense transició, perquè saltava d'un tema a l'altre, es posà a parlar-

La partitura setmanal

El viatge

Cançó grega

Quelcom lent

Costums i tradicions

Gra pels ocells i pa pels pobres

Aquests dies hi ha indrets on ja baten. Generalment es fa amb màquines. Abans, amb eugues, mules i fins amb vaques o bous. Quan es feia amb eugues, la vigília del dia indicat arribava l'eugasser car els animals solien ser llogats. Un portava el saquet amb la mudada de l'eugasser, però els altres, res. No se'ls podia cansar massa.

Si a les cases no hi havia prou homes, en llogaven d'altres i cadascun s'havia de portar les "calcetes" de cuir per evitar les esgarrinxades de la palla, i les eines necessàries per a llur comesa.

Prescindirem de detalls sobre el treball. Són força coneguts, sobretot en els medis rurals. Parlarem, això sí, d'alguns costums, encara que se'n perdin al pas dels anys. Per

perdin al pas dels anys. Per exemple, quan s'havia fet una batuda i a l'era no hi restava altra cosa que el boll i el gra, treta, doncs, la palla, es formava una creu en el centre unint els mànecs de tres rascles, per dalt. Es feia per a preservar la collita d'una inesperada pedregada, car és sabut

que no es pot dir blat que no sigui al sac i, encara, ben lligat.

Quan s'havia acabat del tot la feina, és a dir, totes les batudes, el gra ja era al graner i no hi havia perill, tothom respirava. Els homes deien haver arribat a "serra valenta", és a dir, al final de les dures jornades i que ja podien reposar.

Aleshores, la mestressa els convidava a una menjada extraordinària. Una berenada en la qual, a més a més d'allò normal —amanida, llonganissa, patates, etc.— hi afegien algun "platillo" de carn i postres.

D'altres costums sobre la collita de blat, se'n troben o se'n recorden arreu. Hi ha llocs on quan els bladars ja són alts i a punt de sega, la pubilla de la casa, si n'hi ha, sega la primera garba i la porta davant l'altar del Santíssim Sagrament —que per sempre sigui alabat— i el rector la beneeix i allí roman fins acabada la batuda.

Una vegada ha arribat el final de la collita, es celebrava una missa en acció de gràcies i després, la pubilla —o alguna altra filla si no n'hi havia— acompanyada de noies ami-

gues o veïnes, si les tenia, recollia la garba que havia deixat a l'altar com hem dit abans i la tornava al mas.

No hi tornava, però, de qual-sevol manera, no. Hom organitzava una mena de processó i si hi havia músics, encara millor. Una vegada arribaven a la masia, la garba era posada a la finestra de l'habitació de respecte —normalment de dels avis— i durant tot l'hivern les espigues s'anaven desgranant i els ocells tenien menjar.

També era costum, en altres indrets, portar a beneir els primers pans fets amb la farina de la collita de l'any i, després, repartir-los entre els pobres que, coneixedors del costum, acudien a les cases on s'acabaven les feines de la collita.

Un vell romanço sobre les penes dels pagesos i la poca consideració que se'ls té, diu que Déu ja va fer el món amb bons intents, però que els homes ho esguerrem tot. Per això, segurament, ells procuren esmenar-ho i donen pa als pobres i gra als ocells.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

Consideracions sobre l'ortografia (2)

No és tan estrany això de les excepcions. Recordeu que els naturalistes, que també treballen amb matèria viva, no poden incloure la balena en la llista dels peixos, ni la rata-pinyada entre els ocells, sinó que ambdues, tot i ser tan diferents, tot i nedar i moure's en l'aigua com en el seu element l'una, i volar i moure's l'altra, les han hagudes de classificar entre els mamífers. La natura, doncs, també té excepcions com l'ortografia.

Si, per exemple, sabem, perquè ho hem après a classe de català, que l'article no s'apostrofa davant dels mots femenins començats amb i o u àtones, com la idea, la immobiliària, la unió, la urbanització, això ja és una excepció de l'apòstrof. I s'atenen a la norma els mots femenins que comencen amb aquestes dues vocals si són tòniques. Així apostrofa l'illa, l'India, l'ungla, l'Úrsula.

Però, de cop, hi ha dos mots, més ben dit, tres, que no admeten l'apòstrof: la una, la ira i la host. Les dues primeres són del grup que s'hauria d'apostrofar perquè comencen amb u i amb i tòniques, però ens trobem que el poble, en contestar quina hora és no diu l'una com seria la norma, sinó la una, pronunciant totes les vocals, i ja sabem que no hi ha apòstrof si no es perd una vocal a la pronunciació. Quan és hora de rellotge hem de dir la una, cosa que no fem en frases com: no han vingut ni l'una ni l'altra. Igual passa amb la ira, que no sona com si fos la moneda italiana l'ira, sinó laira, per entendre'ns. Doncs bé, aquests dos mots bé poden considerar-se excepcions d'excepcions.

Es clar que si hom escrivís correctament i li passés de tant en tant alguna excepció, encara se'l podria considerar un bon dominador de la llengua escrita.

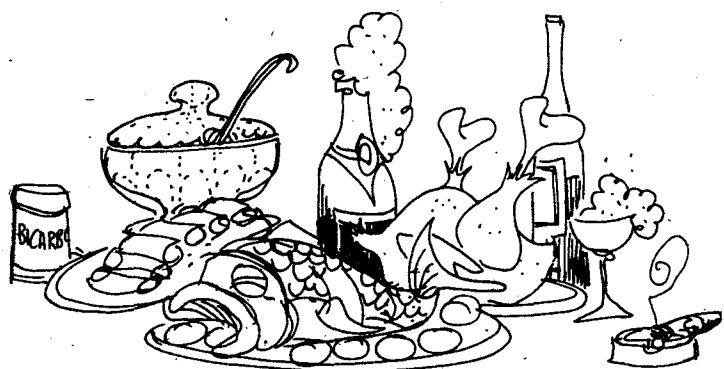
L'actitud personal de la majoria davant la correcció ortogràfica oscil·la entre la despreocupació i el menyspreu, en general. Coses de maniàtics! deuen pensar molts. Això es pot arribar a comprendre i fins i tot acceptar quan es tracta de la comunicació íntima. Val més escriure als amics, parents i coneguts en la llengua pròpia defectuosa que no recórrer a la llengua postissa que dominem més perquè hem estat obligats a aprendre-la.

Perles ortogràfiques

Prop de casa han obert una xarcuteria molt ben assortida de conserves i embotits d'alta qualitat. Han penjat un rètol lluminós perpendicular a la fatxada on, entre altres coses, diu aquesta: Plat's cuinats. Ai las! L'apòstrof hi és de massa.

Albert Pera

M.ª Glòria Muntañola

Amanida Montserrat

1 Enciam	200 grs. xampinyons
2 pits de pollastre rostits	Una mica de llet
2 rodanxes pinya al natural	1 Pastanaga
3 ó 4 cull. crema de llet	1 Taronja
Maonesa	1 Cull. de mantega
50 grams de llard	

Adobar amb sal i pebre els pits de pollastre i rostir-los amb una mica de llard. L'enciam ben netejat, tallar-lo a bocins. Rentar i tallar els xampinyons a tires una mica gruixudes; coure-les amb una miqueta de llet, una cullerada de mantega i un grapat de sal.

Tallar les dues rodanxes de pinya en trossets petits. Poseu l'amanida en una plata rodona, i al damunt el pollastre, els xampinyons escorreguts i la pinya, tot ben barrejat.

10

Joan Sales

me de les travetes i trapelleres de què l'havien fet objecte els envejosos aleshores que ell ocupava un lloc importantíssim en no sé quines oficines:

—Vas amb el cor a la mà i te'l mosseguen, ¡passen coses monstruoses, coses que clamen al Cel! Jo que m'he sacrificat, que he exposat la meua vida en tants perills, que he dut a terme missions secretes importantíssimes; jo que, aquí on em veus, vaig donar la benvinguda a Himmler —el detall li tornava i li tornava com un dels records més gloriosos de la seva existència—, que figurava entre els primers personatges... però hi ha hagut calúmnies; m'han fet la traveta de totes les maneres! L'esperit dels primers dies s'ha evaporat de pressa; els autèntics hem estat arraconats, l'enveja ens persegueix; els nou vinguts s'acarnissen contra nosaltres. Si els haguessis de creure, ¡tots eren de la quinta columna! ¡Tots! Si suméssim els que abans eren republicans i els que ara són dels nostres, s'hauria duplicat la població. Fins arribo a sospitar... sí, ¡hi ha moments que em ve aquesta sospita esgarrifosa! T'ho diré a tu en confiança: sospito que el nou cap de policia és un liberal.

Es va treure de l'infern de l'americana una cartera molt inflada, que pel que vaig poder veure no contenia més que retalls de diaris:

—Ho guardo, saps; ¡ho guardo tot! Mira quina nota va fer publicar poc després de despatxar-me, ¡ja em diràs si aquest home no és de la maçoneria!

Guardo el retall, perquè me'l va donar; en tenia diversos exemplars a la cartera i es veu que es dedicava a donar-ne als coneguts que trobava per convèncer tothom que el nou cap de policia era un roig perillósíssim. La nota deia així: "He resuelto no admitir de hoy en adelante ninguna denuncia que no sea por escrito y debidamente firmada, dando de todas maneras a los denunciantes la seguridad del secreto absoluto por lo que respecta a su escrito, el cual les será devuelto una vez verificados los hechos denunciados; pues las denuncias anónimas, por teléfono o por carta, han causado y siguen causando constantemente la inquietud de los espíritus y la zozobra en los hogares que día tras día ven turbado su reposo con las detenciones sucesivas e injustificadas. Espero que todo el mundo sabrá comprender la intención que inspiran mis palabras y que de hoy en adelante, cuando alguien denuncia en nombre de nuestra santa causa, no la ensucien utilizando procedimientos de difamación..."

—Es per aquesta història de les denúncies telefòniques que em va treure. ¡Al carrer! És que jo sóc massa bo, massa franc, massa idealista; vet aquí el que m'ha perdut. Cap dels altres no podia presentar un currículum com el meu i els envejosos se'n revenjaven fent-me la vida impossible de totes maneres. I aquí em tens, a la misèria; jo a la misèria i en canvi aquell apotecari... ¿Et recordes d'aquell apotecari del carrer de Sant Pau, on jo havia treballat de dependent l'any trenta, que em va denunciar aleshores perquè segons ell em barrotava les existències de cocaïna? Doncs bé, a despit d'això, a despit d'haver-me denunciat, a mi, l'any trenta, ¡torna a vendre potingues com si res al carrer de Sant Pau! El nou cap de policia va cuitar a posar-lo en llibertat...

DIUMENGE 13

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

- 10.30 PARLEM
- 11.00 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la santa Missa
- 12.00 GENT JOVE
- 13.00 TEMPS I MARCA
- 14.30 INFORMATIU
- 15.30 AVENTURES DE TOM SAWYER
- 16.00 BILLY JOE i el seu mico
- 16.55 DOCUMENTAL
- 18.00 EXTERIOR DIA
- 18.35 NOMS D'AHIR I D'AVUI
- 19.00 AVANÇAMENT ESPORTIU
- 19.10 LA DANSA
- 19.40 ELS NOUS VENJADORS
- 20.30 ANEM A VEURE
- 21.00 NOTICIES
- 21.20 TERTULIA AMB...
- 22.00 REVISTA DE TOROS
- 22.35 ESPORTIU
- 23.30 ENREDO
- 24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 MIRADOR
- 14.25 RECURS DE SERIES

CIRCUIT ESTATAL

- 15.30 L'INCREDIBLE HULK
- 16.15 DIBUIXOS ANIMATS
- 16.30 MES ENLLA
- 17.00 LOU GRANT
- 17.50 FESTIVAL TV
- 19.00 FUTBOL Programa dedicat al Mundial 82.
- 20.00 EL TESTIMONI
- 21.00 MEMORIES DEL CINE ESPANYOL
- 22.00 LLARGMETRATGE: "Secretos" (1933)
- 23.30 COMIAT

DILLUNS 14

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 BARCELONA TVE
- 14.10 PASSEM-HO BE
- 14.25 MIGDIA
- 17.00 Retransmissió des de Sant Pere Pescador de Proves d'Esquí Nàutic.

CIRCUIT ESTATAL

- 15.00 CRONICA 3

- 16.05 ELS VISITANTS
- 18.35 L'ESTEL BLANC
- 19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
- 19.05 FANTASMAS SOTA LA NORIA
- 19.35 INFORMATIU JUVENIL
- 20.00 MA A MA
- 21.00 TELEDIARI
- 21.35 LLAPIS I PAPER
- 22.40 LES TRIBULACIONS DEL JUTGE FRANKLIN
- 23.10 BLANC I NEGRE
- 23.40 AL CIERRE
- 23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

- 19.45 NOTICIES-2
- 20.00 AVENTURES DE SUPER-RATON
- 20.30 CURTMETRATGE
- 21.00 CINE CLUB
- 22.35 HORIZONTS
- 23.15 NOTICIES-2
- 23.30 POLIESPORTIU
- 24.00 COMIAT

DIMARTS 15

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 BARCELONA TVE
- 14.10 JOCS DE VACANCES
- 14.25 MIGDIA
- 17.00 TERCENCI A LA FRESCA
- 17.45 AMOR MEU... QUE N'ETS DE TOSSUT

CIRCUIT ESTATAL

- 15.00 CRONICA 3
- 16.05 ELS VISITANTS
- 18.35 L'ESTEL BLANC
- 19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
- 19.05 UN MÓN PER A ELLS
- 20.00 OBJECTIU
- 21.00 TELEDIARI
- 21.35 300 MILIONS
- 22.40 DALLAS
- 23.35 AL CIERRE
- 23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

- 19.45 NOTICIES-2
- 20.00 ELS NOIS DEL 47 A
- 20.30 RETRAT EN VIU
- 22.30 ANIMACIÓ
- 21.45 AMUNT I AVALL

- 22.35 CERÀMICA POPULAR ESPANYOLA
- 22.45 FLAMENC
- 23.15 NOTICIES-2
- 23.30 POLIESPORTIU
- 24.00 COMIAT

DIMECRES 16

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 BARCELONA TVE
- 14.10 JOCS DE VACANCES
- 14.25 MIGDIA
- 17.00 NOVELLA
- 18.00 MEMÒRIA POPULAR

CIRCUIT ESTATAL

- 15.00 CRONICA-3
- 16.05 ELS VISITANTS
- 18.35 L'ESTEL BLANC
- 19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
- 19.05 ELS SET DE BLAKE
- 20.00 OFICIS PEL RECORD
- 20.30 UN MON FELIÇ
- 21.00 TELEDIARI
- 21.35 SESIÓ DE NIT: "El asunto" (1973)
- 23.35 AL CIERRE
- 23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

- 19.45 NOTICIES-2
- 20.00 CASTELL DE CLOPPA
- 20.15 BO I BOBEK
- 20.30 ENTRE DOS CLARORS
- 21.00 BALLET
- 23.15 NOTICIES-2
- 23.30 POLIESPORTIU
- 24.00 COMIAT

DIJOUS 17

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 BARCELONA TVE
- 14.10 JOCS DE VACANCES
- 14.25 MIGDIA
- 17.00 VOSTE PREGUNTA
- 18.00 AMB TONS I SONS
- 18.25 LA CIUTAT DELS LLIBRES

CIRCUIT ESTATAL

- 15.00 CRONICA-3
- 16.05 ELS VISITANTS
- 18.35 L'ESTEL BLANC
- 19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
- 19.05 LA BATALLA DELS PLANETES
- 20.00 MUSICA MESTRE
- 20.25 VIURE CADA DIA
- 21.00 TELEDIARI
- 21.35 AQUESTA NIT
- 22.40 CALDERERO, SASTRE, SOLDADO, ESPIA
- 23.35 AL CIERRE
- 23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

- 19.45 NOTICIES-2
- 20.00 LES VIDES SECRETES DE WALDO Y KITY
- 20.35 II GUERRA MUNDIAL DIARI D'UN SOLDAT
- 20.45 ZARABANDA
- 21.45 BENNY HILL
- 22.15 MUSICAL EXPRESS-AMICS: Homenatge a Bob Marley (II)
- 23.15 NOTICIES-2
- 23.30 POLIESPORTIU
- 24.00 COMIAT

DIVENDRES 18

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 BARCELONA TVE
- 14.10 PASSEM-HO BE
- 14.25 MIGDIA

CIRCUIT ESTATAL

- 15.00 CRONICA-3
- 16.05 ELS VISITANTS
- 17.00 VIDA D'ESTUDIANT
- 17.50 POPEYE
- 18.15 DIBUIXOS ANIMATS
- 18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
- 18.35 L'ESTEL BLANC
- 19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
- 19.05 SPIDERMAN
- 19.30 BLA, BLA, BLA
- 20.35 MÉS VAL PREVENIR
- 21.00 TELEDIARI
- 21.35 HELTER SKELTER
- 22.35 L'ACTOR I ELS SEUS PERSONATGES
- 23.35 AL CIERRE
- 23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 TENIS: "Copa Davis": Espanya-Hongria
- 19.15 NOTICIES-2
- 19.30 LA CLAVE
- 23.45 NOTICIES-2
- 24.00 COMIAT

DISSABTE

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 11.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

- 11.00 SABADABADA
- 13.00 CONCERT
- 14.00 INFORMATIU
- 15.30 ELS PICAPIEDRA
- 16.00 PRIMERA SESIÓ: "La selva blanca" (1972)
- 17.45 APLAUSO
- 19.15 VACANCES A LA MAR
- 20.30 DOCUMENTAL
- 21.00 NOTICIES
- 21.20 INFORME SETMANAL
- 22.05 DISSABTE CINE...: "Abdicación" (1974)
- 23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 EL CASTELL DELS TRES DRAGONS
- 14.25 LES NOSTRES COSES

CIRCUIT ESTATAL

- 15.30 FLASH GORDON
- 16.00 TENIS: "Copa Davis": Espanya-Hongria
- 18.30 TOTES LES CRIATURES GRANS I PETITES
- 19.15 PRENGUI LA PARAULA
- 20.00 IMATGES
- 20.45 LA CASA DEL TERROR
- 21.30 TROBDES AMB LES LLETRES
- 22.45 SOMBRAS DE GREEN
- 23.45 COMIAT

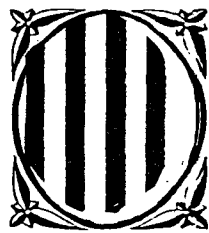
EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

GENERALITAT DE CATALUNYA

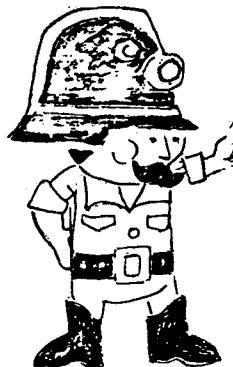
DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ

DIRECCIÓ GENERAL DE PREVENCIÓ I EXTINCIÓ D'INCENDIS I DE SALVAMENTS DE CATALUNYA

TELÈFONS D'URGÈNCIA BOMBERS

A LES COMARQUES DE:

BARCELONA	726 03 55
	726 05 65
TARRAGONA	20 50 80
LLEIDA	23 58 18
GIRONA	21 09 08

VIATGES COSMOS

Enric Granados, 19 - Gran Via, 654 - Passeig Valldaura, 266

PROGRAMA D'EXCURSIONS DE VIATGES COSMOS

Setembre 1981

- 11 al 13 Vall d'Aran, autocar i pensió comp. 6.500
- 11 al 13 Formigal i Llac d'Artouste 13.000
- 17, dijous. El Maresme i dinar a Arenys 900
- 20. L'Ariège francès i Riu subterrani 2.000
- 24 al 27. Vall d'Aran 12.000
- 24 al 27. La Provença: Orange, Valclouse Marsella, Aix, Salon, Stes. Maries, etc. 15.500

Inscripcions en exclusiva:

Enric Granados, 16. Gran Via, 654. Passeig Valldaura, 266.
Telèfon per a informació: 254 28 49.

mulletton.

para la higiene del cuerpo y del hogar.

higiene
 tissue higiénico
 confort
 en paquetes de
 rollos
 (doble hoja)
 en paquetes de 2 rollos
 en paquetes de 2 rollos

servilletas
 picnic
 en paquetes de
 50 unidades de 1 hoja
 buffet
 en paquetes de
 50 unidades de 2 hojas
 lunch
 en paquetes de
 80 unidades de 3 hojas

braguitas pañal
 medio día
 en bolsas de
 20 unidades
 media noche
 en bolsas de
 15 unidades
 primeros pasos
 en bolsas de
 12 unidades

celulosa
 norma
 en paquetes de
 250 gramos
 maxi
 en paquetes de
 500 gramos